

MAGYAR NÉP

KÉPES HETILAP

Előfizetési árak:
 egész évre 150.— L., félévre 85.— L.
 Egyes szám ára 4.— L.
 Külföldre egész évre 250.— L.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
 GYALLAY DOMOKOS

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 CLUJ,
 Strada Baron L. Pop 5. szám.
 Megjelenik minden szombaton.

Nem szépek, de annál hasznosabbak.

A legtöbb ember ellenszenvet és undorodást érez, hogyha békáról hall, vagy békát lát. Sajnos, így van ez sok hasznos állatunkkal! Igen nagy ugyanis azoknak a hasznos állatoknak a száma, amelyeket „utálatosoknak“ szoktak tartani. A békák pedig például a leghasznosabb állatok közé tartoznak, mert csaknem kizárólag

a védelmet, mert elenyésző a kár, amit méhek és halak elfogásával okoznak, amellet a haszon mellett, amit a káros állatok elpusztításával hajtanak.

A nálunk élő, legismertebb békák a *kecskebéka*, a *sárgahasu béka*, a *varangyos béka* és a *leveli béka*. A *kecskebéka* estéli hangversenyei

Zöld béka.

Kecske béka.

káros bogarakkal és káros férgekkel élnek. Vízben és a szárazon folytatják hasznos életüket, mert szervezetük olyan berendezésű, hogy mind a vízben, mind a földön jól érzik magukat. Minden béka kezdetben a vízben él, mert a békaporontyok fejlődése és békává való átváltozása a vízben történik.

A békák haszna abból származik, hogy nagyon falánk természetűek, főtáplálékuk: legyek, szunyogok, pillangók, bogarak és férgek. A szárazföldön élő varangyos békák nagy hasznot hajtanak azáltal is, hogy megeszik a kertben a csigákat és nagyon sok darazsat pusztítanak el. A békák tehát mindenképpen megérdemlik

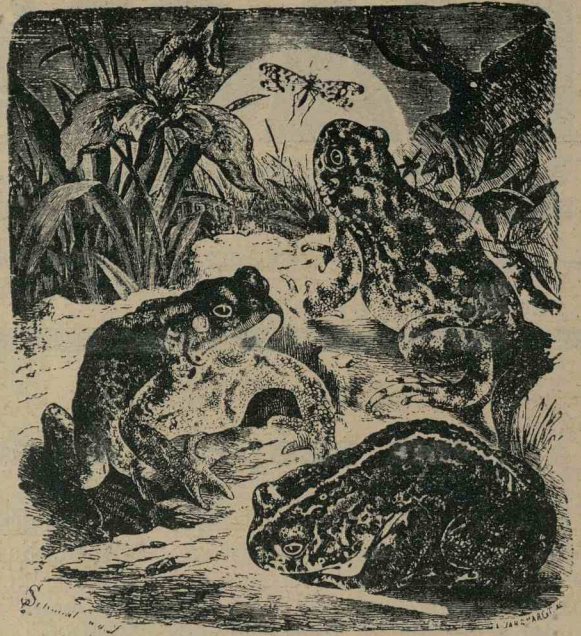
jelzik a tavasz igazi megérkezését. Mocsaras, tavas vidéken olyan hangversenyeket rendeznek, hogy szinte kellemetlen az embernek. A kecskebékák éles hangversenyébe tompán illeszkedik bele a sárgahasu békák egyhangu éneke. A szárazföldi *varangyos békák* a leghasznosabbak. Nagyon falánk állatok és ezért féregpusztító tevékenységük különösen a kertben megbecsülhetetlen. A varangyos békákról nagyon rosszak a vélemények, mindenki irgalom nélkül üldözi őket. Pedig semmiképpen sem érdemlik meg. Azzal szokták rágalmazni őket, hogy mérget fecskendeznek szájukkal és a bőr mirigyeikből kiizzadó mérges nyálka súlyos mérgezést okozhat.

Sárgahasú béka.

Azzal is vádolják a szárazföldi varangyos békát, hogy kiszopja a tehenek és kecskék tőgyét és hogy nagyon sok méhet pusztít el. Az elmondott vádak túlzottak. A méhekben nem is tehet kárt, mert rendszerint késő este és éjszaka vadászik. Ilyenkor pedig nem járnak a méhek. Mérges váladékai pedig legfeljebb múltó bőrgyulladás okoznak.

A legkedvesebb béka a zöld- vagy leveli béka. A fák lombozatán és a fűben tölti el életét. Nagyon sok csupasztestű hernyót és bogarat pusztít el a kertben. Szokták időjósoknak is alkalmazni. Bizonyos, hogy a közelgő vihar előtt nagyon serényen hallatja hangos szavát, esős és nedves időjárás alkalmával azonban teljesen elnémul. A leveli béka ápolóját megszokja és megismeri és így bizonyos foku értelmi képessége is van. Megjegyezzük, hogy a leveli béka is ugya olyan

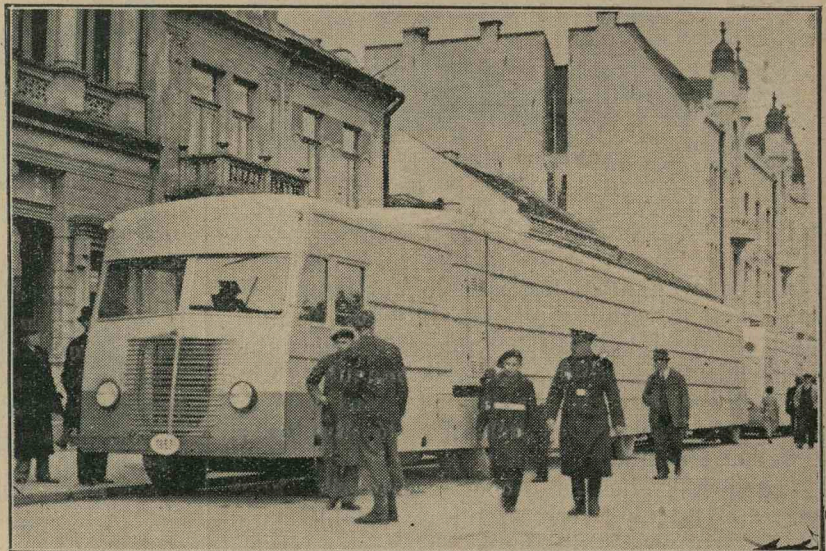
Varangyos békák.

maró folyadékot választ el, mint a varangyos békák, de mindenképpen hasznos állat.

Az elmondottak igazolják, hogy a békákat nem szabad üldözni. Ha megemlítjük még, nagy hasznuk mellett, amit a káros állatok pusztításával okoznak, hogy a kecskebékát étkezésre is használják és Amerikában bizonyos békákat étkezésre nagyban tenyésztenek, megállapíthatjuk, hogy az undorítóknak tartott és lenézett béka-nemzetség sem áll hátrább érdemekben, mint sok nemesnek, szépnek és hasznosnak tartott állat.

Kerekeken járó mozi.

A román turisztikai hivatal mozi-teremmé átalakítható, hatalmas gépkocsivonatot vásárolt Németországban. A németek által feltalált műszaki csoda három, egyenként kétfagu hatalmas alumínium kocsiból áll. A kis vonatnak beillő gépkocsi szerelvény mindenhol eljuthat, ahol mozi-előadást akarnak tartani. Néhány perc alatt a kocsik mozgósíthatóvá alakíthatók át, mégpedig úgy, hogy 300 ülőhelyes mozi-terem áll rendelkezésre. A kerekeken járó moziban legújserűbb vetítógép van besze-

relve, amelynek segítségével hangos filmeket lehet bemutatni. A bűvészkedés keltő és kitűnő beren-

dezésű kerekeken járó mozi nagymértékben hozzá fog járulni a művelődés terjesztéséhez.

rendet és polgári biztonságot teremteni s végre megfojtotta azt a földalatti mozgalmat, amelynek a vizsgálat adatai szerint kimondott célja volt a mai rendszert megdönteni s az államhatalmat birtokba venni.

A Magyar Nép olvasói számára ismertettük a kormány intézkedéseit. Valóban szükség van arra, hogy a földmives osztály, a polgárság és a dolgozó osztály nyugodtan végezhesse a munkáját s felvilágosítást nyerjenek a vasgárda káros

és veszedelmes működéséről azok is, akiket a nemzeti jelszavakkal megtévesztett, elkápráztatt s tagjai sorába állított. A józan magyar földművesekhez, iparosokhoz, munkásokhoz fordulunk s arra kérjük, hogy semmiféle felforgató mozgalomban ne vegyenek részt. Tartózkodjanak mindenféle politizálásoktól mindaddig, amíg a politikai szervezetek működésére vonatkozó új törvény nem jelenik meg.

• Külföld •

Angol-francia katonai együttműködés. Ausztria Németország-hoz való kapcsolása nagyon felzavarta a nemzetközi politikai helyzetet. A legjelentősebb következmény abban mutatkozott, hogy Anglia sietve kiegyezett Olaszországgal és ezzel elejét vette, hogy a Földközi-tenger vitás kérdései háborús bonyodalmakra vezessenek. Az angol-olasz kiegyezésnek messzemenő külpolitikai hatása jelentkezett abban, hogy a franciák rendkívül idegességgel figyelik az angol-olasz barátkozást. A franciák ugyanis joggal tartanak attól, hogy Anglia Olaszország után Németországgal is kiegyezik és így Franciaországnak egyedül kell magát s a vele szoros baráti és szövetségi kapcsolatban levő Csehszlovákiát megvédenie. Ennek tulajdonítható, hogy Daladier és Bonnet francia miniszterek Londonba utaztak, hogy az angol kormánnyal nagyfontosságú külpolitikai kérdéseket beszéljenek meg. Elsősorban arról folynak a tárgyalások, hogy megteremtsék az angol-francia katonai haderők teljes együttműködését. Vagyis az egységes angol-francia szárazföldi, légi és tengeri haderőket egy parancs-

nokság alá helyeznék. A terv keresztülviteléhez az első lépés volna, hogy a hadseregek felszerelésének tervét közösen hajtják végre. Figyelemre méltó, hogy az angol gyarmatok határozottan állást foglaltak a katonai együttműködés terve ellen. Ez a nehézség annál jelentőségteljesebben fog haini a tárgyalások menetére, mert az anyaországban is nagy ellenzéke van a franciákkal való katonai együttműködés tervének. Az ellenkezők azt hozzák fel érvül, hogy Angliának tulajdonképpen nincs szüksége Európában segítő társakra, mert Olaszországgal megegyezett és Németországgal is meg fog egyezni. Az angol vélemény szerint még a franciáknak sincs szükségük arra, hogy érdekeik védelmére az angol hadsereg erejét vegyék igénybe, legfeljebb azért, mert Csehszlovákiának szoros szövetségesi. Így a londoni tárgyalások másik legfontosabb tárgya Csehszlovákia külpolitikai helyzetének megbeszélése lesz. Megállapíthatjuk tehát, hogy Ausztriának Németországhoz való csatolása teljesen új helyzetet teremtett az európai külpolitikában. A nagyhatalmak érdekkörében olyan erőátcsoportosulások történtek, amelyek óriási kihatással lesznek Európa jövődjére.

Csehszlovákia belső nehézségei. Franciaország nyugodtan élhetne a németektől, mert Németország nem akar nyugat felé terjeszkedni. A francia és német ellentétek oka Franciaországnak Oroszországgal fennálló szövetsége. Ennek folyamánaképpen mérgesedett el a viszony Németország és Csehszlovákia között is, mivel Csehszlovákia módot nyújtott az oroszoknak, hogy Németország szomszédságában repülőtereket s egyéb hadi berendezéseket létesítsenek. Ez a politika Csehszlovákia részéről annál elhibázottabb volt, mert három és félmillió német lakosságában gyanút és elkeseredést váltott ki. A német lakosság tehát lelkben már elő volt készítve Hitler eszméinek befogadására. Azóta pedig, hogy Ausztria németiségének sikerült a Német Birodalomhoz kapcsolódnia, Csehszlovákia németei is mind erősebben követelik nemzeti jogukat. Közlebről egyik nagy gyűlésükön Henlein, a csehszlovákiai németek vezérére pontokba foglalta követeléseiket. A csehszlovák kormány még tárgyalási alapnak sem fogadta el ezeket a pontokat, mivel azok Csehszlovákia állami-ságának szétetését jelentenék. Az angol-francia tárgyalásokon szintén szóba kerültek Csehszlovákia belső nehézségei.

Fogjanak össze a kis államok! Az angol alsóházban Mandel liberális képviselő interpellációt jegyzett be arról a kérdésről, hogy Chamberlain miniszterelnök nem látná-e helyesnek, hogy a Népszövetség elé terjessze a béke további fenntartásának kérdését a Németországgal szomszédos államokban, Dániában, Csehszlovákiában, Belgiumban, Magyarországon és más, Németország közelében levő államokban, ahol Németország politikája a lakosság széles rétegeiben nyugtalanságot keltett. Mandel arra fogja kérni az angol kormányt, hogy ebben a tekintetben közvetlen lépéseket tegyen a német kormánynál.

Japán békülni akar Kínával. A japánok és kínaiak között folyó háború mindkét félre súlyos terheket ró. Japánban kezd az a felfogás tért hódítani, hogy leghelyesebb volna a testvérhárcot tisztességes megegyezéssel befejezni. Az ellenfelek gyengülését kárörömmel figyeli az orosz szovjet. Hír szerint az orosz keleti hadsereg főparancsnoka minden előkészületet megtett, hogy alkalmas pillanatban hátra támadja a japánokat.

Magyarország időszerű kérdései. A magyarországi belső politikának legfontosabb kérdése most, mi módon teremtsék elé azt az ezermillió pengőt, amelynek segítségével az ország leg-sürgősebb szükségeit fedezni lehetne? Ezt a nagy összeget elsősorban a honvédelmi fejlesztésére akarják felhasználni, de jutlatni akarnak belőle a telepítés nagyméretű megoldására, földbérletek elősegítésére, az öntözés újján való gazdálkodás lehetővé tételére. A törvényjavaslat tárgyalása kapcsán sok

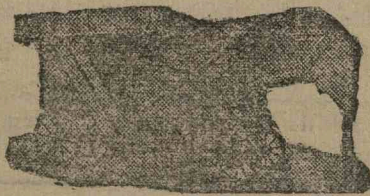
szó esett a zsidó kérdéstről is, amelynek gyors megoldására szintén törvényjavaslatot nyújtott be a kormány. A kormánynak az a felfogása, hogy a zsidóság igen nagy arányszámában helyezkedett el azokban a foglalkozási ágakban, amelyekben könnyebb vagyont szerezni. A zsidó javaslatban arról van szó, hogy a vállalatok jövedelmének 80 százalékát kapják a keresztények 20 százalékát pedig a zsidók, jöllehet ezek csak 5 százalékát teszik a lakosság-nak. A zsidójavaslatot az előkészítő bizottság elfogadta.

Zogu király esküvője. A múlt szerdán, ápr. 27-én nagy fény-nyel zajlott le Zogu albán király esküvője Apponyi Geraldine grófnővel. Az esküvőre sok előkelő ember gyűlt össze a világ minden tájáról, Tirana, a kis főváros be se tudta fogadni az idegeneket. Legszámosabban jelentek meg az olaszok és magyarok. A olaszokat politikai barátság, a magyarokat a menyasszony személye vonzotta az ünnepekre. A sok menyasszonyi ajándék közt feltűnt a Horthy magyar kormányzó által küldött négy hófehér mén, amelyek az esküvői felvonuláson az Apponyi-család kocsiját vonták.

Megegyezés Anglia és Írország között. Az angol és ir kormány képviselői az angol-ir viszony szabályozására vonatkozó egyezmény három dologra nézve tartalmaz fontos intézkedéseket. Anglia és Írország megszüntetik egymás között a védő vámo-
kat. Írország Anglia részéről ugyanolyan elbánásban fog részesülni, mint az angol gyarmatok. Írország kereskedelmi jövedelmét az ir hadsereg megerősítésére fogják fordítani.

Győzelmesen haladnak előre a spanyol nemzeti csapatok. A nemzeti csapatok az arcvonal déli részén győzelmesen nyomulnak előre, légvonalban már csak negyven kilométerre vannak Valenciától. A középső részen is sorozatos győzelmeket arattak. A északi részen a leg-erősebb a köztársaságiak ellenállása. Itt a hideg időjárás is akadályozta a hadműveleteket. A spanyol köztársasági csapatok helyzete napról-napra rosszabbodik. Egy katalán küldöttség segélykérés céljából Párizsba utazott, majd azonnal tovább mentek Moszkvába, hogy segélyt kérjenek a spanyol köztársasági csapatok számára.

M. A. V. (Magyar Állami Gépgyár, Budapest)

M. A. V. kalapácsos daráló- és zuzógépek. Különböző gyártmányú közismerten bevált traktorok és más üzemgépek. A legolcsóbb árakban és kedvező fizetési feltételek mellett kaphatók a romániai vezérképviselőknél:

gyártmányú önbeálló golyóscsap-
ágyas acélkeretű cséplőgépek, me-
ghosszabbított kivitel kétlengelyű
lengőládás szalmarázó rendszer, for-
dítható dobkosár, magasnyomású
kenés, legnagyobb teljesítmény. Szük
udvarokon és nagyobb emelkedése-
ken könnyen szállítható, leggazda-
ságosabb üzem M. A. V. szabadal.
beszerelhető lóherecséplő-készülék.

"Industria-Economia"

Kereskedelmi és Ipari Rt.
Timișoara, IV. Brătianu 34 sz.

Nagy előkészületeket tettek Hitler olaszországi látogatására. Hitler vezér olaszországi látogatására lapunk zártakor indult el. A német vezér fogadtatására nagy előkészületeket tettek. Rómában gyönyörű új utat építettek, amelyet Hitlerről neveztek el. Hitler és ünnepi kísérete az új uton át fognak bevonulni a római királyi palotába.

Külföldi ujságok dicsérik Öfelsége kormányzási elveit. A francia és angol ujságok terjedelmes cikkekben foglalkoznak Románia belpolitikai helyzetével. Kiemelik, hogy II. Károly király Öfelsége erélyessége és bölcs kormányzási politikája nagy hasznára van Romániának. A francia és angol ujságok örömmel üdvözlnek, hogy sikerült Romániában a felforgató elemeket letörni és ezáltal megakadályozni, hogy az ország békéje és rendje felbomoljon.

Május 9-én kezd meg a Népszövetség tanácskozásait. A Nemzetek Szövetségének 101-ik tanácsulását május 9-ére tűzték ki. Az ülés tárgysorozatán 20 tárgy szerepel. Ezek között a legfontosabbak a következők: Abesszinia tagságának rendezése, a kínai kormány beadványa, a spanyol köztársasági kormány megkeresése, a nemzetiek állítólagos külföldi támogatása ügyében. Nagyon érdekes beadványt intézett a Nemzetek Szövetségéhez Svájc kormányja. A beadványban a svájci államtanács kérésére tárgyalni fogják Svájc teljes semlegességének kérdését.

Kegydíj a négusnak. A Nemzetek Szövetségének legközelebbi ülészaka elé az angolok javaslatot fognak előterjeszteni, hogy Haile Szasszie, volt abessziniai négusnak kegydíjat

ítéljenek meg. A kegydíjat Olaszország fizetné. Hír szerint a négussal kapcsolatban más terv is merült fel. Az angolok szeretnék, ha Olaszország a négusnak a Tana-tó mellett egy lartományt átengedne, hogy azon olasz fennhatóság alatt a volt négus uralkodjék. Ebbe Olaszország nehezen fog bele-menni.

Az olasz hadirepülés fejlődése. Az olasz hadirepülők és az olasz légi haderő fejlődésére nézve a következő szám adatok nyújtanak érdekes megvilágítást: Amikor Mussolini átvette a hatalmat, Olaszországnak 60 katonai repülőgépe volt. Jelenleg Olaszországnak 4000 elsőrangban felszerelt katonai repülőgépe van.

Komoly ígélet. Stankovits, jugoszláv földművelésügyi miniszter egy politikai nagygyűlésen fontos nyilatkozatot tett. Kijelentette, hogy a jugoszláv kormány nemzetiségre való tekintet nélkül, egyformán szívén viseli minden állampolgár sorát. A kormány a kisebbségek számára teljes gazdasági és művelődési szabadságot biztosít.

Pokol, amelyből áldás fakad. Rendkívül érdekes és meglepő élmény kapcsán ismerteti Müller Vilmos dr. egészségügyi tanácsos a rettegett bódítószert, a morfium káros és hasznos tulajdonságait Tolnai Világlapja új számában.

Már csak május 9-ig tart a

Budapesti Nemzetközi Vásár

50%-os utazási kedvezmény.

A CFR vonalain csak a visszautazásra IV. 29-től V. 19-ig, ha a felutazás IV. 19—V. 9. között történt.

A MÁV vonalain Budapestre IV. 19-től V. 9-ig, visszafelé IV. 29-től V. 19-ig.

Vizummentes határátlépés.

Vásárigazolvány egyenként 120 leier kapható az Európa utazási iroda és a Wagons Lits-Cook iroda összes fiókjainál és az ECONOMIA-nál, Cluj Piața Unirei 23. szám.

Egy univerzális szer a fájdalmak ellen. „Közlöm Önökkel, hogy a Togal-lal nagyon jó tapasztalataim vannak. Togalt rheumás fájdalmak ellen használtam s el kell ismernem, hogy a fájdalmak teljesen elmúltak. Megkísérletem azután Togalt migrén (fejidegzsába) ellen szedni, itt sem maradt el a jó hatás, úgy, hogy a Togal azóta állandóan kéznél van a házamban, mint univerzális gyógyszer mindenféle fájdalom ellen s azért is alkalmazzuk szívesen, mert csodálatosképpen soha semmiféle mellékhatást nem vettünk észre, mint máskor más szerek-nél. Dushenek Elza, Timisoara.

Terjesszük a
„Magyar Nép”-et

120 — Lei

előzetes beküldése vagy utánvételezése ellenében

10 drb. BOKORRÓZSÁT

(köztük futórózsákat is) szállítunk saját választásunk szerint a legszebb fajokból portémentesen.

AMBROSI, FISCHER ES TSA. — AIUD, Jud. Alba.

Vasárnapi találkozások.

Örömmel olvassuk, hogy az egyik prefektus elrendelte, hogy „a lelkészek, tanítók és a falvak többi vezetői rendszeres felvilágosító munkával kötelesek a műveltséget a falvak népe között terjeszteni“. Egyfelől biztatás ez nekünk is arra, hogy ilyen irányu összejöveteleink elé nem fognak a hatóságok ezután akadályokat állítani, másfelől ösztönzés eddigi kulturális munkánk számbavételére. Mert hihetőleg alig van olyan magyar falu országrészünkben, ahol ne lett volna eddig is a lelkész vagy a tanító vezetésével ilyen irányu munka. Az elmúlt téli hónapok is jó alkalmak voltak a hasznos tanulásra, ismereteink bővítésére, ifjuságunk önevelésére. Mennyi sok kedves estélyt, összejövetelt lehetett tartani, előadást rendezni, tanulságos felolvasást, vagy magyarázatot hallgatni, amelyekből okulhattunk és művelődhettünk.

Ha voltak is egyes helyeken rajtunk kívül álló akadályok, amelyek miatt nem lehetett kellőleg kihasználni a rendelkezésre álló időt, ezek a nehézségek csak szórványosan fordultak elő, általában azonban nem volt akadálya annak, hogy a tanulni akarók művelhessék, képezhessék magukat. Nevelni magunkat a jóban, a szép és hasznos ismeretekben, a tudásban, szeretetben, a lelki nemességben, melyeknek az áldása és haszna aztán sokszorosan meglátszik az életünkön és munkánkon, ez nem csak a legnemesebb foglalkozás, de a legelső kötelességünk is önmagunkkal, családjunkkal, és népünkkel szemben.

Most már itt a tavasz. Könyv helyett az eke-szarva s más munkaeszközök kerülnek a kézbe. Mezőre tódul a falu népe. Megritkúlnak az összejövetelek. Az ifjuság, felnőttek s a vezetők ritkábban, leginkább csak vasárnaponként találkozhatnak. Fontos azonban, hogy ne szűnjenek meg ezek a találkozások s ne maradjanak el teljesen az eddigi összejövetelek. Ha többször nem lehet, bár egyszer hetenként gyűljenek össze azok, akik eddig is résztvettek az összejöveteleken. A legalkalmasabbak erre természetesen a vasárnap délutánok. Ne korcsmázással, vagy utcai léhaságokkal töltse az ifjuság a vasárnapját, hanem keresse és látogassa azokat a tisztá, nemes szórakozást, kellemes időtöltést is nyújtó hasznos, tanulási alkalmakat, amiknek a megteremtésére minden faluban van mód és lehető-

ség, csak akarni kell. Vasárnap délutánokon rendezhetünk közös kirándulásokat. Azokon, vagy akár zárt helyiségben, iskolában, kulturházban, hol ami van, a tavaszi és nyári hónapokban is minden nagyobb nehézség nélkül rendezhetünk előadásokat, ünnepélyeket, melyeknek műsorát költemények szavalása, egy-egy templomi ének, vagy népdal eléneklése, szépirodalmi és ismeretterjesztő felolvasás képezhetné.

Nem kell sokat s nagy dolgot akarni. Világért sem kell szindarabra gondolni. Ezek nélkül is sok szépet s hasznost lehet tanulni és tanítani. Fő, hogy amit megtehelünk, azt tegyük meg. Már pedig minden faluban lehet valamit ilyen irányban tenni. Vegyük számba, mik voltak az eddigi akadályok? Miket mulasztottak el a téli hónapokban? Milyen nehézségeket kell legyőzni, miken kell segíteni? Pótolni kell a hiányokat! Hasznosítani a tanultakat! Össze szokott-e gyűlni időnként az ifjuság? Hát a felnőttek, a fiatal gazdák? Van-e alkalmas hely, ahol összejöjjenek? Van-e a faluban kulturház, olvasóköri, könyvtár, gazdakör, hitelszövetkezet, dalárda? Ha nincs, mit lehetne tenni, hogy mielőbb legyen? Aki érzi ezek szükségét, tegye szóvá mások előtt is, igyekezzék másokat is megnyerni a gondolatnak. Legyünk a kezdeményezői a jónak. Ne várjuk azokat mindig másoktól. Jó gondolatainkat ne hallgassuk el, nemi szándéku terveink ne maradjanak csak tervek. Minden faluban van egy pár tanulni és tanítani akaró fiatal gazda és legény, akik eddig is hangadók voltak, ezek buzdítsák, irányítsák a többieket. Már hazaértek a faluba a gazdász ifjak, nemsokára jönnek a gimnazisták, akik bizonyára nagy örömmel lesznek a többiek segítségére s az iskolában hallottakról és látottakról szívesen fognak mesélni vasárnap délutánokon. Kérjük meg őket, szívesen velünk tartanak. Természetes azonban, hogy az egész munka az eddigi vezető, a lelkész, vagy a tanító irányítása és felügyelete alá tartozik.

Elvész a nép, mely tudomány nélkül való! Ismereteink bővítését, nemzeti kulturánk, hagyományaink ápolását folytatni kell a tavaszi s nyári hónapokban is. Használjunk fel azért minden lehetőséget ennek elérése, megvalósítása érdekében.

Bonczidau Dezső.

• Hírek •

Öfelsége könnyebb betegségben esett át. II. Károly király Öfelsége náthalázban könnyebben megbetegedett. Az uralkodó már felépült betegségéből.

Felelősség terheli a vasgárdát, Duca, volt miniszterelnök meggyilkolásáért. A camplungi vasgárdisták volt parancsnokánál, a vasgárda működésére vonatkozólag rendkívül nagyfontosságú iratokat találtak. Megtalálták a vasgárda teljes szervezeti szabályzatát és fontos haditerveit. A Duca-gyilkossággal kapcsolatban bizonyító erejűnek tartják azt az 1937-ben kelt körrendeletet, amely a Duca-gyilkosság négyéves évfordulóján a három gyilkost, Caranicat, Constantinescut és Belimachet egyik titkos szervezet parancsnokává nevezte ki. Ez feltétlenül bizonyítja, hogy a Duca meggyilkolásáért a felelősség a volt vasgárdát terheli.

Több városban rendkívül terhelt bizonyítékokat találtak a vasgárda felforgató szándéku működésére vonatkozólag. A talált iratok bizonyítják, hogy a vasgárda titkos eszközökkel az állam rendjének felforgatására tört. Kiderült, hogy Stelescu meggyilkolását is a vasgárdisták hajtották végre. Az is bebizonyosodott, hogy hatalomra kerülés esetén véstörvényszék leállítását tervezték. Az állam rendje ellen irányuló magatartásuk abból is kitűnik, hogy jól megszervezett kémszervezetük volt, amelynek jó összeköttetései voltak a főbb állami hivatalokkal.

Az állambiztonsági szervek a vasgárda működésére vonatkozó súlyos adatok alapján sok

vasgárdista vezetőt letartóztattak és számukra Dragomirna-ban és Mercurea-Ciuc-on kényszer lakhelyet jelöltek ki. A rendelkezést az április 21-én kelt minisztertanácsi napló határozata alapján fogatosították. A vasgárdista vezérek letartóztatásával kapcsolatban a Bucuresti-i ujságok részletesen foglalkoznak Zelea Codreanu személyével, aki a vasgárdista szervezet élén állott. Az ujságok megállapítják, hogy Zelea Codreanu tulajdonképpen nem is román, hanem lengyel származású, igazi neve Zilinszki. Annál súlyosabb elbírálás alá esik, hogy a román nemzeti eszme védelme alatt akarta a társadalmi rendet felforgatni.

A háztartási alkalmazottak nem kell, hogy adót fizessenek!

Utólagos rendelkezés folytán a pénzügyminiszter a jövedelem bizonyos összegét adómentessé tette. Így a háztartási alkalmazottak nem fognak adót fizetni.

A magyar kormányzó vendége lesz a pápa képviselője. A budapesti eucharisztikus kongresszus előkelő vendégei közül Pacceli biboros, a pápa képviselője, Horthy Miklós magyar kormányzó vendége lesz.

Átvették a Ditrau-i római katolikus iskolát. A Ditrau-i római katolikus elemi iskolát, amelyet 1921-ben irtak a római katolikus egyházra, átírták a politikai községre. A község nevében egy bizottság az iskolát az egyházi hatóságtól átvette.

A hamis hírek terjesztése ellen. A belügyminiszter rendeletileg intézkedett, hogy azokat a nyilvános helyeket, ahol hamis hírekről tárgyalnak, vagy politikai megbeszéléseket folytatnak, hatóságilag be kell zárni. A rendelet alapján több Bucuresti-i kávéházat bezártak.

Titkos kommunista szervezetet lepleztek le Bucuresti-ben. A Bucuresti-i rendőrség titkos, kommunista szervezetet leplezett le. Hetvenhat gyanúsítottánál tartottak házkutatást és ez alkalommal nagyon sok terhelő iratot találtak. A szervezkedés vezetőit, szám szerint tizennégyet, letartóztatták. A letartóztatott kommunisták felett a katonai törvényszék fog ítélni.

Megtehetette a dúsgazdag indiai fejedelem!... Egy indiai fejedelmet fogfájás gyötört. Repülőgépre ült és Londonba utazott, hogy fogát kihuzassa. Amint a fogát kihuzatta, azonnal visszautazott hazájába. A foghuzással egybekötött utazás két napig tartott és sok millióba került.

Ujra megszervezik az önkéntes tűzoltó egyesületeket. A belügyminiszter körrendeletet intézett az ország összes prefektusaihoz az önkéntes tűzoltó egyesületek megszervezése ügyében. A belügyminiszteri rendelet szerint minden község előljárósága köteles tűzoltó felszerelést vásárolni és meg kell, hogy szervezze az önkéntes tűzoltó egyesületet. A tűzoltó egyesület vezetője valamelyik községi tisztviselő vagy erre az állásra alkalmas, tekintélyes falusi lakos lehet. Az önkéntes tűzoltó egyesületeknek kötelezően tagja lesz minden 18—50 éves férfi. Az önkéntes tűzoltók rendszeres elméleti és gyakorlati oktatásban fognak részesülni, megtanítják az önkéntes tűzoltókat a tűzoltó felszerelések használatára és arra, hogy miképpen lehet a tűzveszedelmet megelőzni, vagy csökkenteni? A magyar falvakban bizonyára nagy örömmel kezdik meg működésüket a tűzoltó egyesületek, ha működési engedélyüket visszakapják.

Nagyjelentőségű gyűlést tartott a Magyar Dalosszövetség.

Az Országos Magyar Dalosszövetség a tagegyesületek és a közönség nagy érdeklődése mellett tartotta meg évi közgyűlését a Cluj-i Katolikus Kör helyiségében. A közgyűlés előtt a Dalosszövetség igazgató választmányja tartott ülést dr. *Inczedy-Voksmán* Ödön elnök vezetése alatt. *Inczedy* elnök kegyeletes szavakkal emlékezett meg a szövetség elhunyt halottjairól. Megemlítette, hogy *Szemplér* Ferenc, *Vajda* Ferenc, *Hankó Veress* Károly, *Dancs* Lajos és *Kovács* András elhunytával az Országos Magyar Dalosszövetséget nagy veszteség érte. *Tárca* Bertalan főtitkár a választmányi ülésen örömmel jelentette be, hogy a VI-ik országos versenyre százegy dalárda jelentkezett. Dr. *Adorjáni* Dezső a számvizsgáló bizottság jelentését terjesztette elő, majd több új dalárdát vett fel a választmány.

A választmányi ülés után következő közgyűlést dr. *Inczedy-Voksmán* Ödön elnök emelkedett szellemű beszéddel nyitotta meg. Elmondotta, hogy tizenöt éve elnöke a Dalosszövetségnek és ezalatt a tizenöt év alatt mindig azt hirdette, hogy a magyarság megdönthetetlen támaszai a szívósság és a nemzeti öntudat.

— Bele kell törődnünk, — mondotta *Inczedy* —, hogy a legujabb korban a társadalom mélyén ellentétes világnézetek viaskodnak egymással. Egyrészt az emberi erők túlértékelése, a hitelenség és a nemes eszmékben való hit vivják harcaikat.

Kifejtette ezután, hogy újabban egyesek a Dalosszövetség mellőzésével rendeznek versenyeket. Ennek nagyon rossz hatásai és eredményei mutatko-

nak. Vigyázni kell tehát, hogy a dalosok továbbra is kiváló szakemberek vezetése alatt maradjanak és ne ragadják kezeikhez a vezetést a tudatlanok.

A Szövetség tisztségviselőinek jelentése után a közgyűlés *Erdős* Mihály javaslatára az elnöknek, a főtitkárnak és az egész vezetőségnek elismerését és ragaszkodását nyilvánította. Végül megéjtették az új választásokat. A központi igazgató választmányba beválasztották *Kádár* Géza, református generális direktort és *Incze* Árpádot, a székelyföldi Zenészsövetség ügyvezetőjét.

Az Országos Magyar Dalosszövetség közgyűlése bizonysgot szolgáltatott amellett, hogy a dal művelésének összetartó, életető és nagy nemzeti jelentősége van. Minden dicséret megilleti ezért az egyesület elnökét, dr. *Inczedy-Voksmán* Ödönt, *Tárca* Bertalan főtitkárt és az egyesület tevékeny és kiváló vezetőit.

A gyermekek olvasmányai.

Lapunk mostani számában is szép versek, mesék és mondák jelennek meg, amelyeket nemcsak a felnőttek, de a gyermekek is bizonyosan örömet fognak olvasni. A szülők feladata, hogy ezekre a lélek-nemesítő közleményekre a gyermekek érdeklődését rátereljék.

Merénylő diák. Buzau városban, *Neculai Gheorghe Alecu* Vil. névű, középiskolai tanuló rablótámadást követett el egy öreg házaspár ellen. A merénylő diák egy gazdag kereskedő és szállodatulajdonos fia. Az elvetemült fiu szobájában véres inget és álarcot találtak. A házaspárt súlyosan megsebesülve kórházban ápolják, az aljas fiut letartóztatták.

Rövid hírek

Önműködő mérleggel kell felszerelni a kereskedelmi malmokat. A pénzügyminiszter rendelete következtében az összes kereskedelmi malmokat önműködő mérleggel kell ellátni. A mérlegek önműködően följegyzik a őrlésre kerülő gabona mennyiségét.

Halálos szerenésétlenség erdőlés közben. Németh István, Crasna-i földműves az urbéreszek erdejében fát döntött. Zuhánás közben egy fa tarkón ütötte, aminek következtében Németh azonnal meghalt.

Középiskolai tanulók csak iskolai és művelődési egyesületekben vehetnek részt. A nemzetnevelési minisztérium egy rendeletet intézett a középiskolák igazgatóihoz és abban felhívja figyelmüket arra, hogy a középiskolai tanulóknak csak iskolai és művelődési egyesületek munkájában szabad résztvenni.

Tűzvész okozta két gyermek halálát. Sáraud Salaj-megyeli községben kigyulladt Gróza Petru erdőőr háza. A házban Gróza négy kisgyermeké tartózkodott. A tüzet egyik szomszéd, *Varga* János látta meg először. Berohant az égő házba és két gyermeket kimentett, majd visszatért, hogy a másik két gyermeket is kimentse. Közben a ház tetőzete beszakadt és az egyik gyermeket halálra sujtotta. A másik gyermeket súlyos égési sebekkel *Varga* kimentette, de ez a gyermek is meghalt sebei következtében.

Ahol több mint száz árva gyermek talál második otthonra.

Látogatás a reformátusok árvaházában.

Az áprilisi időjárás minden szeszélyes változását alkalman volt végig élvezni az alatt a negyed óra alatt, amíg az állomás és a város központja között közlekedő társasgépkocsi megtette az utat velem Orastie állomástól a főtérig.

Utam elsősorban is a ref. árvaházba vezetett, ahol az intézet igazgatóját kerestem fel. Az árvaház több mint száz ifju lakója a kedvezőtlen időjárás miatt az ódon épület folyosóin keres szórakozást. Megszólítok egy értelmes arcu fiúcskát, aki megmutatja az árvaház lelkész igazgatójának irodáját és vidáman szalad vissza játszadó társaihoz.

Az üdvözlések után az igazgatóval bevonunk az egyik terembe, ahol már terített asztal vár. Itt költöttük el izletes ebédünket az árvaház diakonissza-testvéreivel együtt. A növendékek már előzetesen elfogyasztották kitünő vasárnapi ebédjüket.

Egész Transilvania református árváinak menedékhelye.

— Kik lehetnek az árvaház növendékei? —
kérdem az intézet vezető lelkészét.

— Elsősorban egészen árva gyermekeket veszünk fel, de egyes indokolt esetekben félárva gyermekeket is felvesz az intézet vezetősége.

— Mely területről kerülnek ki az árvaház neveltjei?

— Egész Transilvania árva gyermekei közül, mert Egyházkerületünknek ez az egyetlen árvaháza, amelyet az egyházközségek és nőszöveségek perselyes adományaiból tartunk fenn.

— Meddig gondoskodnak a gyermekek neveléséről?

— A hét elemi osztály elvégzéséig. Azután az ipari, kereskedelmi és földművelő pályákon helyezkednek el árváink.

Az ebéd végeztével körüljárjuk az árvaház épületét, amely a régi Kún-kollégium ősi épületében talált elhelyezést. A tágas hálószobákban csoportokba osztva vannak elhelyezve az árvaház kis lakói.

A Kún-kollégium jötevői.

A tágas udvaron elsősorban is gróf Kún Kocsárd és gróf Kún Géza mellszobrai tűnnek föl a látogatónak. A híres Orastie-i Kún-kollégium e két jötevőjének szobra eredetileg az 1910-ben épült új kollégium előtt volt felállítva. Ide csak akkor hozták át, amikor a kollégium megszűntette — a körülmények kényszerítő hatása alatt — gimnáziumát és a ref. egyházkerület eladta az új kollégium épületét az államnak.

Amíg a középkori elemi iskolából árvaház lett.

Orastie-n az első református elemi iskola 1550 körül létesült. Ezt az iskolát fejlesztette ki I. Rákóczi György gimnáziummá akkor, amidőn huszonegy diák részére építtetett az akkori idők igényeinek megfelelő, korszerű épületet.

Gr. Kún Kocsárd földbirtokos, a 48-as szabadságharc idején a megye főispánja, a szabadságharc leverése és az elszenvedett börtönbüntetés után életét a kulturális ügyeknek szentelte. Így lett a református gimnázium főgondnoka, amelynek ettől kezdve a legnagyobb jötevője. Az ő anyagi és erkölcsi támogatásával kezdtek el 1870-ben építeni az ugynevezett régi kollégiumot, amelyben ma az árvaház van elhelyezve.

A gr. Kún Kocsárd 1895-ben bekövetkezett halála után unokatestvére, gr. Kún Géza foglalta el a kollégiumnál nagynevű elődje helyét. Az intézet továbbfejlesztésével, valamint az 1910-ben épült új kollégium felépítésében feledhetetlen érdemeket szerzett.

A hatalomváltás után 1925-ig még fenntartotta a Református Egyházkerület a kollégium gimnáziumát, ekkor azonban kénytelen volt megszüntetni ezt az ősi intézményt.

Az új kollégiumban állami gimnáziumot létesítettek. A régi kollégium épületében pedig megalakították az árvaházat, amelyben ma Transilvania református árva gyermekei találnak az elvesztett szülei tűzhely helyett új otthonot.

Ifj. dr. Vékás Lajos.

Nem találják az oroszországi titkos rádió leadóállomást! Moszkvában hosszú idő óta szovjetellenes propagandát fejt ki egy titkos rádió leadóállomás. A szovjet hatóságok mindent elkövetnek, hogy a rádió állomást felfedezzék és működését megbénítsák.

Halálos szerencsétlenség ért egy ácsmestert. Debreczi Károly Catalina-i ácsmester egy

hidon dolgozott. Ötven méteres mélységbe zuhant és meghalt.

Egy világhírű magyar táncosnő sikerei a kontinensen. Egerváry Beáról, a világhírű magyar táncosnőről rendkívül érdekes képekkel illusztrált cikket közöl a Délibáb új száma, amely nagy terjedelemben és gazdag tartalommal jelent meg.

Közgazdasági irodalmunk ujdonsága

Dr. Oberding József György
új munkája

**Az erdélyi magyarság
szövetkezeti mozgalma**

ára 100— lej. Megrendelhető a
MINERVA könyvkereskedésben
Cluj Str. Regina Maria 1.

Az első fecskepár

Ünnep e nap nékem,
Amikor megérem,
Hogy zöld a határ,
Lombosul az erdő,
És megjön az első,
Régvárt fecskepár.

Szilaj kedvem támad, —
Ünnepi ruhámat
Is felöltöm én,
Ha csicsereg — a két
Villásfarkú vendég
A ház ereszen...

Ahitattal nézem,
Mily lázas-serényen
Sürgölődnek ott —
Hosszú órákhosszat
Mennyit vitatkoznak:
Hol is lenne jobb?!

Könnybe lábad szemem,
Ha egy nap — hirtelen —
Látom a csodát:
Hogy felépitették
Az öröm s békesség
Pelyhes otthonát...

Boldogan szemlélem
Kicsiny, lármás népen:
Az eresz alatt, —
És kérem az Istent:
Áldja meg e vidám,
Kedves madarat!...

Válgi Nagy Géza.

Ölbey Irén:

A mérföldes csizmák

Kiesi méh zümmögte ezt a mesét nékem, aranyos gyerekek figyeljétek szépen...

Volt egyszer egy ember, szakálla volt kender, a bánata mérföld, a gondja meg tenger. Szörnyű szegénységben fellett az élete, szegényebb volt, mint a kápolna egere. Egy pár csizmája volt, egyeből se volt tán, hétszázhetvenhét lyuk tátogott a csizmán.

De hogy a szavammal szavamba ne vágjak, azt mondja az ember egyetlen fiának:

— Nincs már a kamrában se borsó, se lenese, itthon nem ér utól soha a szerencse. Elég széles a föld, sok bokor, sok árok, eredj, kedves fiam, próbáljál világot. Itt ez a pár csizma, ez az örökséged, apádról, anyádról ne feledkezzél meg. Apádról, anyádról ne feledkezzél meg, ha majd rózsásabban kacag rád az élet.

Botjára akasztja a legény a csizmát, oldalára meg a pogácsás tarisznyát. Búcsúzik apjától, búcsúzik anyjától, utófiára meg a kapu félfájától.

— Mendegél, mendegél, — figyelj, Kati, Pista, — elmarad mögötte falu, város, puszta. Mendegél, mendegél, ki tudja, mióta, elmarad mögötte erdők fája, bokra. Mendegél,

mendegél, de csak úgy mezteláb. Hát csak megszólalnak a hátán a csizmák. Azt mondja az egyik:

— Láttam sok szamarat, de a mi gazdánknál bizony nincs szamarabb.

Felelte a másik:

— A biz' igazad van, mezteláb bandukol, holott csizmája van.

A mi legényünkben szörnyű harag támad s a lábára rántja a lyukas csizmákat. Hát ahogy febrántja, jaj, légy Uram velem, felszállnak a csizmák s repülnek sebesen. Repülnek a csizmák, akár a gondolat, mögöttük hajnal ég, előttük alkonyat.

Nagy sűrű városban szállnak le a csizmák, jaj, micsoda föld ez, jaj, micsoda ország. Bús fekete zászló lóg itt minden házról, szerte minden szemben fújó könnyesepp lángol. Gondolja magában a daliás legény:

— A nagy bánat okát már csak megkérdelem én.

Mindjárt meg is kérdi:

— Mondják, jó emberek, mért itatják könnyel itt az egereket?

— Ugyan honnan jöttél, ugyan mi szél hozott erre a vidékre, hogy még ezt sem tudod. Nagy a mi bánatunk, meghalt a királyunk és nem akar senki király lenni nálunk. Hallod-e te legény, soha meg nem bánod, vállaljad el nálunk te a királyságot!

Vállalja a legény, más hogyan vállalná, no, ki is kiáltják azonnal királlyá. És bizony a legény soha se bánta meg, hogy az ország híres neves királya lett. Dolmányára arany gombokat varratott csizmáira arany foltokat rakatott. Nem feledkezett meg apjáról, anyjáról, felhívatta őket magához hálából. S igen jó dolguk lett. Arany ágyban háltak, s arany hintón ültek ha kikocsikáltak.

B. Czeke Vilma: *Jézus kenyere*

Világverő Attila idejében történt. Amerre csak megjelentek a hunok parittyás csapatai, megreszketett a föld és a népek ijedten hódoltak meg a hatalmas pogány király előtt. A déli és nyugati keresztény városokat, amelyek fegyvert mertek emelni ellene, földig pusztította.

Mégis volt egy város, valahol délen a bizánci császárság közelében, amely nem hajtott fejet Attilának. Kicsiny város volt, ám mégis erős oszlopa a kereszténységnek. Lakói az első keresztények leszármazottjainak tartották magukat s régi, szép templomuk oldalában Krisztus keresztjének egy darabját őrizték. Ősz papjukat pedig, akárcsak Jézus első tanítványát, Péter atyának hívták. Péter atya neimesuk hűséges pásztora, hanem valóságos atyja is volt a rábízott népnek.

Volt Péter atyának egy fogadott fia is, Jánoskának hívták. Jánoska még egészen kicsiny volt, amikor árvaságra jutott és azóta Péter atya nevelte, taníttatta. Jánoska szokta elkísérni Péter atyát, ha szegényeket ment látogatni, vagy pedig beteghez vitte a vigasztalás gyógyító ígét.

Történt, hogy a hun király portyázó hadai a városkát is körüljogták. Péter atyának csak éppen annyi ideje volt, hogy hírnököt menesszen a bizánci császárhoz, segítséget kérni, aztán minden épkéz-láb férfit felfegyverzett a védelemre. A városka falai ugyan nem voltak valami erősek, Péter atya azonban sziklaszilárd hittel hitte, hogy kibírják addig az ostromot, amíg a bizánci császár sereget tud küldeni megmentésükre.

— Jézus nem hagyhat elveszni bennünket, amíg hiszünk benne! — mondogatta az ősz lelkipásztor. És amíg ő maga is éjjelét, nappalát odakünn a város falainál töltötte, hogy buzdítsa a már-már csüggedő katonákat, kicsiny szolgája vigasztaló brangyalként járta sorra a májukra maradt családokat, ápolta a betegeket és osztotta a napi ételmet a rászorultak között.

Igy teltek a napok és a hetek, a bizánci császár segítő csapata azonban csak nem érkezett meg. Az ostrom meg csak tartott. A sebesültek száma ijesztően nőtt. Az élelem pedig rohamosan fogyott a városban. Jánoska is már csak mind kisebb és kisebb darab kenyeret tudott kiosztani az éhező szegények, özvegyek és árvák között, akik a templom udvarán naponta összesereglettek.

Egy napon azután fehér galamb röppent a templom udvarára, egyenesen Jánoska kezére. Az a postagalamb volt, amelyet a bizánci császárhoz küldött futár vitt magával, hogy üzenetet küldhessen majd vele. Az emberek, akik csak meglátták a röppenő galambot, reménykedve gyűltek össze. Mi hírt hozott vajjon? Meddig tart még az ostrom és az éhség?

Jánoska leoldotta a galamb pihegő szárnya alól a kis pergamenlapot, ám elsápadt, amikor elolvasta. Az volt benne, hogy a császár nem tud segítőcsapatot küldeni, magának is szüksége van minden emberére.

Lehetetlen volt ezt eltilkolni a kíváncsi nép előtt.

— Testvéreim! Isten próbára tesz minket. De gondolatok a Megváltó Jézusra. Ő velünk marad a szenvedésben — próbálta Jánoska vigasztalni őket. Hangja azonban elveszett az asszonyok feltörő sírásában:

— Mit érünk vele, ha nincs mit enni adnunk az éhező gyermekeknek?

— Hogyan menthetne meg Jézus a hitetlen pogányokkal szemben?

— Adjuk meg magunkat inkább kegyelemre! — hangzott a kiáltás.

Közben magát Péter atyát is sebesülten hozták haza a várfalaktól. Egy parittyakő éppen homlokán találta. Szűk kis cellájába vitték és lefektették. Jánoska megmosta sebeit és mellette maradt. Odakünn kenyérért kiáltott az egyre növekvő éhezők serege.

— Menj, békiisd meg őket! Adj kenyeret nekik! — suttogta az ősz pap, amikor magához tért. — Én már csak imádkozni tudok.

Jánoska nem merte megmondani Péter atyának, hogy immár csak egy utolsó szegetlen kenyereük maradt. Mit ér ez annyi embernek?!

Mégis csak kiment és magához vette az utolsó kenyeret. Amikor azonban kipillantott az üres ételtár ablakán, visszarettent. A lázongó tömeg már a templomajtót ostromolta.

Jánoskának megdobbant a szíve. Milyen jó, hogy bezárta belülről a templom ajtaját. De hogy merjen most ő egy darab kenyérral kimenni közéjük?

Jézusnál keresett menedéket.

A kis oldalfolyosón át a templomba lépett, a kenyeret az Úr asztalára tette és úgy borult le sírva az ollár lépcsőjére. Úgy könyörgött Jézushoz, ne hagyja elveszni népét, akit íme, éhség és pogányság veszélye fenyeget. S egyszerre elnyomta az álom. Vagy nem is álom volt?

Jézus sugárzó arcát látta fölébe hajolni és hallotta is zengő szavait:

— Én vagyok az élet kenyere, aki énhez jön, nem fog éhezni és aki énben nem hisz, soha sem szomjúhozik.

Azután Jézus kezébe vette a kenyeret, megáldotta, majd megtörte és adott belőle Jánoskának. És Jánoska testét-lelkét hirtelen csodálatos erő szállotta meg. Mintha ott lett volna ő is az Utolsó Vacsorán, amikor Jézus megáldotta tanítványait, mondván, hogy velük marad immár a világ végeztéig. És

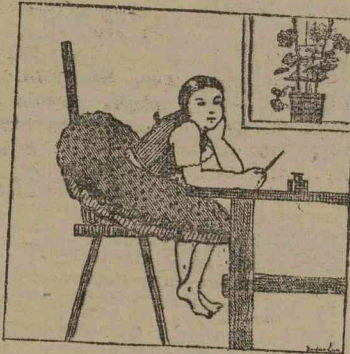
Lázadás a tanyán

Hoz a postás a tanyára nagy pecsétet levelet, kirével a tanyaudvar egy-kettőre tele lett! Összeszaladt kacska, liba, tyúkanyó, meg kis malac, — igaz, órára rá is száltak: te, kis köfi, itt maradsz! A többiek dérről, durról mentek ám a ház felé: tudakolni, vajh' miről szól nagyanyóka levele?

Körülfogja nagyanyót a pulyka, liba, kacska, tyúk, — hunyorgatnak egymásfelé, no, majd mindjárt megtudjuk, ki írhatta a levelet? Ha mosolyog nagyanyó, akkor biztos, unokája írta azt, a kis Kató. Körülállták s hát, csak látják: nagyanyóka mosolyog! Ruccdéknek kezd sehogyse tetszeni már a dolog! Hát még mikor szól hozzájuk nagyanyóka kedvesen:

— Halljátok-e, holnapután kis unokám itt lesz! Megkínozta szegénykét a nátha, meg a kanyaró, — no, de majd én felhizlalom tyúklevesel, az a jó! Két hét múlva piros lesz az arcoeskája és kerek. Ugy bírul majd, tudom Isten, mint a hónapos reték! Kacsamájól, libamájától gömbölyödik a nyerek!

Tyű, lett erre kodácsolás, hápogás, meg csipogás, — siketítő, fülhasító, no csak valami csodás! Felborzolta tyúkanyó a pihéit, meg tollait, úgy fújta nagy begyeskedve:

— Kereshetnek holnap itt! Elmegyek én a búzába, ott nem lát meg nagyanyó, bizony az én levesemből nem kanalaz kis Kató!
A liba is sírta, rítta:
— Hej, gi-gá-gá! Gi-gá-gá!
Ha ilyen nagy veszély készül, meggyünk inkább világgá!

Ruca nem szólt, csak bekente-fente hájjal jól magát a nagy dőcögve elhagyta a nagyanyóka udvarát. Beúszott a tóba messze, ott billegett, nevetett.

— No, kis Kató, jó étvágytal! Az én májam ehedel! Alcinék a foga fáj a májam után, no, sza hát, ússzon be a hideg tóba s itt fogja meg a kacsát! Ugy lebukék ruca néni, ki se les a víz alól, a víz szénén csak a farka, még a lába kalamol.

Pulyka se rest, lóg az orra haragjában, dühében, ő se akar pecsenyeként résztvenni az ebéden! Ugy határoz, hogy nem eszik. Addig koplal, míg lefogy s a veszélyes látogatót így megússza valahogy.

— Sovány pulykát le nem vágnak, mert az nem jó pecsenye, — szól — jobb nekem ha lefogyok, — minthogy Kató megegyen!

Nagyanyónak nincs mit tenni — minden jószág szétszaladt — már csak a kis kakaskája kukorít a kert alatt. Megpróbálja azt megfogni, csalogatja, becézi, de Kakas úr gyanút fog, a ve-

látta, amint százan és ezren, a földi vándorok végtelen sokasága járul az idők végeztéig tartó, szakadatlan sorban az Úr asztalához, hogy ott mindannyian testvérekké válva, örvendzhessenek.

— Békesség nektek! — hallotta Jánoska ismét Jézus zengő ajkáról a szavakat, majd egy áldott, könnyű kéz érintése magához térítette.

— Jézusom! — kiáltotta önfelédten és felnyitotta szemét. De már csak a déli nap, aranyos sugara fényelt az oltáron. A kenyér azonban, amit odafelelt, már nem volt rajta. Tán Jézus vitte el?...

Elindult, hogy Péter atyának jelentse a csodát. De közben eszébe jutott az éhező tömeg odakünn. Kinyitotta a templom bezárt ajtaját és meglepelve állt meg a küszöbön. Az előbb még hangos, lázongó tömeg most olyan békés volt, mint a Galileai tó, amelynek viharát Jézus egyetlen szavával lecsendesítette. Péter atya is ott állt közöttük bekötött fejével és botjára támaszkodott. Csak az imént léphetett ki cellája ajtaján és hallgatta a boldogan lelkendező tömeg izgalom szavait:

— Egy idegen járt itt közöttünk és csodálatos kenyérral lakatolt jól minket!

Végül is megludta Jánoska, hogy az idegen férj, amikor a kenyérral megjelent, csak

annyt mondott a zúgolódó népnek: «Békesség nektek» — amire azok rögtön megcsendesedtek. Majd mindenkinek adott egy-egy darabka kenyeret. És amikor már mind jóllaktak belőle, vették csak észre, hogy abból az egyetlen kenyérből laktak jól mindannyian és még maradt is belőle. A szelid idegen azonban máris úgy eltűnt közülük, hogy meg sem kérdezhették.

Alighogy mindezt elmesélték, hírnök érkezett a várfalaktól és lihegve hozta az örömhírt, hogy a város felszabadult. És mindezt egy csodálatos férfiúnak köszönhetik, aki ott járt a város falain és kenyeret meg áldást osztott az éhező katonáknak. A hunok, akik szerették volna a várost kiéheztetni, látván, hogy még ilyen bőviben vannak a kenyérnek, elkedvelledtek és sietve el is távoztak. Csak egy sebesült harcos maradt itt közülük, akit a városiak testvérként gondjaikba vettek.

— De ki lehetett az a szelidarcú férfi, aki itt járt és azután úgy eltűnt közülünk? — kérdezték az örvendezve ámuló emberek.

— Jézus, Isten fia! — mondta Jánoska. — És a kenyér, amit adott nekünk, az élénk kenyere volt. Azért adta nekünk Jézus, hogy szeressük egymást és üdvözöljünk.

szedelmet megérzil Felrepül a kerítésre, onnan kérdi: — Kukki! Mi kell? — Megsejti a konyhakéit a huncut kakas-eszivel. S kerítésről feljebb repül, szénapádlás fokára, amíg onnan leóvakszik, az lesz még csak sokára!

Hátra van még a kis malac, meg a gyöngye bocika. Szól nagyanyó a béresnek:

— A borjacsokát, hoci, na! Levágjuk a szopós borjút, abból sütünk pecsenyét!

Elbődül ám tehen mama:

Ej, nagyanyó! Megennéd? Nem adom! — Rugkapálok, ki közel jó, megjárja! Megdöföm a szarvaimmal, ki a bocit megbántja!

S nem mehet az istállóba se nagyanyó, se béres! Uramfia! Mit kap enni a kis Kató, ha éhes?

A malacka oly kicsi még, se sonka, se szalonna. Kár le-vágni! Semmi hasznát nem látja még a konyha. S különben is visít, mintha sejtene, hogy mi készül. Bebújik a pocsolóba, ott kuporog vitézül.

Nagyanyónak könny gyűlik a két szelíd, kék szemébe:

— Én Istenem, mi lesz hol-

nap a kis Kató ebédje? Jön kacagra, ahogy szokta s kérdezi két csók között: — Nagyanyókám! Mondja hamar, mi jót főzött, mit sütött? — Mit feleljen a kérdésre?

Nagyanyó csak sirdogál. Galambdúcon két kis galamb kihallgatja és leszáll. Leröppennek mind a ketten nagyanyóka kezére:

— Minket süssön meg nagyanyó, holnapután ebédre! Oly szívesen odaadjuk májunkat, meg szívünket, — kis Kató is jó volt hozzánk, minket nin-

dig kitüntet! Hadd egyen most jó pecsenyét belőlünk, pirosodjon arcoeskája mitőlünk!

Hát csakugyan sült galambhúst kap Kató, csak úgy nyeli! Nagyanyóka nézi, nézi, szeme könnyel lesz teli s arra inti unokáját: a galambot szeresse, reggel, este etesse!

Jó tanácsot Kató meg is fogadja. Galambdúcot mindig meglátogatja s reggel, amint meghallja a harangot, — búzaszemmel eteti a galambot!

K. Tóth Lenke.

Domboldalon

Megjött már a sugaras, aranytűzű lány tavasz. Domboldalon nap lobog, de sok gyermek játszik ott.

Száll a madár s a labda a sugaras magasba. Labdázna a gyerekek s a szemükben fény nevet.

Ott szalad a barika, fut utána Palika, az ajakán zeng a dal, utoléri mihamar.

Amott futóst játszanak Bólongató lomb alatt, Gyuri vitéz ott szalad, ki éri el hamarabb?

Amikor megéheznek, leülnek a gyerekek. A finom jó uzsonna rozskenyér és szalonna.

Azán tovább játszanak, amíg le nem száll a nap. De jó is a sugaras, aranytűzű, dús tavasz!

Irén néni.

SZÁMADÓ ERNŐ:

A hűséges leány

Régesrég, nagy üdőkben, sík mezőben, zöld erdőben, erdő, mező közepében, csillogott egy szép arany tó. Szép arany tó közepében úszkált sereg hattyú, sereg hattyú ringó hátán mesebeli kastély. Mesebeli szép kastélyban ritton rittak nappal, éjjel, mert a király szép leánya, táncos kastély gyöngyvirága sík erdőben, zöld mezőben elveszett, mint tú a fűben... mese, mese meskete...

Kerestették is a király egyetlen szép leányát, de bizony — hiába. A király pedig ugyancsak félt, reszketett érte. Mert, hogy nyomon beszéljek, igen rossz és igen zsarnok volt a király. Népe éppen, hogy eltúrte. De csak a leányaért túrte, aki nagyon nagyon kedves és jószívű teremtés volt.

Tépte szakállát a király nagy-nagy bánatában és kidoboltatta, hogy annak adja egyetlen leányát feleségül, aki megleli és visszahozza a hattyúháton ringó várba.

Híre is futamodott a dolognak tizenkét országon meg három vármegyén. Hallomásul vette a dolgot a puszták királyának egyetlen fia. Lóra is kapott volna, de mivel hogy mindig lovon ült, lovon evett, lovon vadászott, lovon aludt, hát csak éppen bekiáltott

a sátrába, hogy elmegy. Azzal már nyargal is a végeláthatatlan pusztán, mint a sebes felleg, melyet vihar kerget. Össze is járta mind a tizenkét országot a lovonülő királyfi, míg végre teljesen lerongyolódva egy kőből való városba lett érkezése.

Ebben a városban éppen egy varázsló mutogatta bűbajos tudományát. Ez abból állt, hogy egy dióból elgurított egy mogyorót, a mogyoróból egy borsót, a borsóból egy kölesszemet, a kölesszemből egy mákszemet, a mákszemből egy mustármagot, a mustármagból pedig — ki hiszi, ki nem egy szépséges leányzót.

A vándor királyfi azon nyomban megismerte a királyleányt, akit a gonosz varázsló lopott el és varázslott apróbbá, mint a mustármag. No, hogy iziben vissza ne varázsolja a leányt, a királyfi tüstént nyakon ragadta és a bíró elé huroolta a bűbajos embert. A szépséges királyleányt pedig megölelte, megsókolta, lovára kapta s már vitte is haza a hattyúháton ringó várba.

Az egyszeri király azonban már ugyan csak bánta könnyelmű kijelentését.

— Hogy még ilyet... — morfondirozott magában, — az én egyetlen leányom egy jött-ment vándorlegény felesége legyen? Nem, nem! Túl sem élném! Dehát király vagyok. Azt teszek, amit akarok. Nem adom.

JÁTSSZUNK, GYEREKEK!

Súgós

A mi vidékünkéről való gyerekeknek máig is egyik legkedveltebb játéka a *súgós*. Akárhány gyerek részt vehet ebben a régi szép játékban:

A gyerekek — fiúk, lányok — körbeállnak s egyik gyerek elmondja például ezt a kiolvasót:

*Egerszegen volt egy bolt,
Abban mindenféle volt,
Toll, tinta, papiros,
Eredj ki te, kis piros!*

A kiolvasó a mondóka minden lüktetőjénél sorban rámutat a körben álló gyerekekre s akire az utolsó rész esik, az kiáll a körből, az lesz a *súgó*. Ugyanígy kiválasztanak még két gyereket, egyik lesz az *angyal*, a másik az *ördög*. Most a többi gyerek sorban leül. Az angyal s az ördög félreáll, a *súgó* pedig odahajol minden gyerekekhez és a fülebe súg egy-egy virágnevet, pl. rózsza, szegfű, lilliom, ibolya, viola, gyöngyvirág stb.

Amikor már mindeniknek adott nevet, megjelenik az angyal:

— *Cin-cin, bum-bum!*

A *súgó* kérdi:

— *Ki van az ajtón?*

— *Angyal a zászlóval.*

Súgó:

— *Mit akar?*

Erre az angyal mond egy virágnevet. Pl. azt mondja:

— *Fodormentát akarok.*

Ha van ilyen nevű a gyerekek közt, az elmegy az angyallal, ha nincs, akkor magában félreáll az angyal.

Ezután jön az ördög: *Cin-cin, bum-bum!*

Súgó: Ki van az ajtón?

Ördög: Ördög a vaskapocs-csal.

Súgó: Mit akar?

Az ördög is mond egy virágnevet. Ha akad ilyen virág a gyerekek között, az ördög elviszi magával. Ha nincs, az ördög félreáll. Így következik egymást váltogatva megint az angyal, meg az ördög, míg csak minden virágot el nem vittek.

Most el kell döntenie, melyik

az erősebb: az angyal-e vagy az ördög. Lúvegéből a *súgó* a földre tesz egy darab papírost, vagy egy darabka madzagot, vagy ha a szabadban megy a játék, pár száraz galyacskát. Ez a tűz.

A tűz két oldalán az angyal és az ördög szembeállnak és kezefognak. Hátuk mögött pedig egymás mögé állva, felsorakozik mindeniknek a csapata és egymás derekát fogva egymásba kapaszkodnak. Megkezdődik a húzás, amelyik csapat a másikat a tűzön áthúzza, az lesz a győztes, vagyis vagy mind angyalok, vagy pedig mind ördögök lesznek. Ezután újra kezdődhet a játék. *Sándor bácsi.*

Találd ki!

Mikor nyúl a nyúl?
(Ketten vannak, akkor nyúlak.)
(Ha egy maga van, mert ha)
Miért nyúl a nyúl?
(Azért amit megesszük.)
Mikor fél a nyúl?
(Amikor ketté hasítják.)
Meddig szalad a nyúl az erdőbe?
(A közepéig. Azon túl már az erdőből kifelle szalad.)

A királyfi ugyanis nem mondta meg sem a királyleánynak, sem az egyszeri királynak, hogy ő az édesfüvet termő puszták hatalmas királyának egyetlen fia. Azt akarta, hogy őt a királyság nélkül is szeressék. A királyleány szerette is, de bíz a gógós király rangján alulinak tartotta, hogy imilyen-amolyan kótyonfitty legénynek adja leányát. No, hogy szót ne szaporítsak, az egyszeri király kitette szűrét a vándornak vélt királyfinak. Mehetett a jámbor, amerre szeme látott. Ment is, vitte lova egyenesen az édesfüvet termő pusztára.

Hanem bizony a királyleány nem hagyta annyiban a dolgot. Ő szegényke nagyon megszerette kedves megmentőjét, ha még olyan vándornak nézte is. Bánatában ott sírt, rítt éjjel-nappal az aranytó partján, míg csak le nem sírta mind a csillagokat az égről. Akkor azután nem bírta már tovább, belehullott fájó, nehéz szívével a szép aranytóba. Ám a tó nem vette be, csak megölelte, mint anyá a gyermekét, azután kitette szépen a tó tulsó partjára.

Elindult hát világgá a síró királyleány. Ment, bolyongott tizenkét országon, három vármegyén, míg egyszer, hogy, hogyanem, éppen az édesfüvet termő pusztára nem ért. Nagy öröme kelt a királyfinak, amikor alighogy meglátta, felismerte világszép meny-

asszonyát. A királykisasszony is olyan boldog lett, hogy visszanevette a csillagokat az égre. Megtartották a hét világra zengő lakzít és boldogan száguldoztak aranyszőrű lovaikon, amerre csak édesfű terem és esodát játszik a bűvös-bájos délibáb...

Egyszer azután, amikor kint a széles, vad pusztán javában sírt a tél, a királyfi farkasbőrökkel bélelt sátorába egy koldusféle embert hoztak be legényei. A királyleány azonnyomban apjára ismert a rongyos emberben és könnyezve borult a nyakába. Ime, a szeretet mindeneket elfedez, hogy tisztára lefonjuk a szöszt, elmondom, hogy miután a királyleány elment, a nép nem tűrte tovább királyza zsarnokoskodásait és elkergette. Így járt országról-országra, mint koldus, míg véletlenül az édesfüvet termő pusztára nem ért. A hűséges leány és ifjú férjeura szeretettel fogadták a bűnbánó édesatyát és azóta is boldogan élnek együtt, hogyha meg nem haltak.

A KIS ÓVATOS.

— *Tied ez a lapda? — szól ki a kerítés mögül a kertész.*
— *Összetört valami üveget? — kérdi a játékska.*
— *Nem.*
— *Akkor az enyém!...*

Pisták így öntözködtek...

(Bábjáték)

Szereplők: 2 fiú és 1 leány.

Kellékek: Egy piros, meg egy zöld husvétli tojás, lágyra főzve. 2, aránylag nagy csokor, a 2 fiú mellé, 2 öntözővegecske, aránylag igen nagyok, 2 aránylag szintén nagy likőrösüveg és poharak.

Pista meg **Jancsi** (balról meg jobbról nagy danolással jönnek, összeütköznek a közepén).

Pista: Szerrrvusz Jancsi, frágálatos barátom!

Jancsi: Szezherrvusz Pista, édes egy komám! Hát te ugyan hová még így husvét másodnapján?

Pista: Hová mennék? Hát meglocsolom a lányokat. Kivált azt a helyre kis Juliskát!

Jancsi: No azt én is! Azt a helyretyutyutyu Juliskát!

Pista: Aztán tudsz-e hozzá valami szép locsoló-verset?

Jancsi: De tudok ám!

Pista: Taníts meg engem is rá, adok érette a jószagú ot-kolonyos vízből.

Jancsi: Hoccide, aztán hallgassd! (Attölt a vízből Pista Jancsinak.) No most idessz:

*Mikor az Uristen
A jányt teremtette,
Aszonta: a legény
Kustassék mellette,
Oszteg, ha úgy látja,
Hogy nagy bűnök ered:
Locsintgasson rája
Friss oltkormos levet,
Kitől helybe megtér
A hervadozásból,
Gondoskodjék kelme
A pirostojásról.*

(Ezt tréfásan tanítják-tanulják, amíg a közönségnek mulattató.)

Pista: No most már tudom, mint a vízfolyás, most már biztosan belém is szeret tőle Juliska!

Jancsi: De énelém is ám, mert én mégelöbb tudtam!

Pista: Nem az a fontos, hogy ki tudta előbb, hanem, hogy ki mondja szebben!

Jancsi: No de gyerünk locsolni, mert elhervadnak már azalatt a leányok! (Jobbra meg balra el.)

Juliska (dalolgatva sópröget): No rendben van már a kisdudvarunk, jöhetnek a legények locsolni!

Pista (messziről hangzik már a danolása): Szépjóreggelt édeskedves gyöngyömaranyom Juliskám!

Juliska: Jóreggelt, jóreggelt Pista!

Pista: No most állj elébem drága szopós kis galambocs-

kám, mert most jön, ami még nem volt! Ezt hallgassd meg! (Nagy hangon elmondja a locsoló verset, végül nekimegy a sikítózó Juliskának és körberkergetve roppantul meglocsolja.)

Juliska: Jaj! be meglocsol-tál, te bolond! No köszönöm szépen, most aztán igazán nem hervadhatok el.

Pista: Hát mit kapok érte? (Cuppogtat csók elé.)

Juliska: Hohohó, nem csók járja érte, más járja itt mifelénk! Először is hozom a pirostojást! (Rendes piros tyúktojást hoz.) Aztán egy pár szál virág is szokás. (Virágcsokrot hoz.)

Pista: De ezt te tűzd ki nekem! (Mig kitűzi, megcsókolni próbálja, de nem sikerül.)

Juliska: Meg egy kis borocskát a miénkből kóstolóra! (Ad neki.) En csak koccintok, de nem iszom, nőembernek szégyen volna!

Pista (issza, nagyot köszörül utána): De jó volt!

Juliska: Meg egy kis kalácsot mellé! (Pista csámcsogva, hümmögve fal.) Na, még egy kis szilvóriumot is, ha már így a szokás. (Tölt, Pista iszik, nagyot köszörül rá, kurjant.)

Pista: Hü, de erős! De hát husvét van, ne mondhasd, hogy gyenge legény vagyok!

Juliska: Meg egy kis likőrt! (Hoz, tölt, Pista iszik, köszörül, kurjant.) Meg egy kis papramorgót!

Pista (mint fent): Nem a papra morgok én, inkább terád morgok, hogy ide csókolj a képem közepire!

Juliska: Jaj, hogy is moroghatsz ilyen esunyát, talán bizony becsíptél!

Pista: Hiszen te csíptéte be, aztán még te beszélsz? Becsíptéte, most hát lásd! (Kergeti, de csak a levegőbe csókol, el is bukik, Juliska tréfálva meg sikongva kiszalad, Pista utána.)

Jancsi: Aggyonisten husvétli jóreggelt! Hát a nagylány nincs itthon?! (Dobog, kopog.)

Juliska (jön): Jóreggelt, jóreggelt!

Jancsi: No most állj ide szó-

pen kezemügyibe, mert most jön a nagy cselekedet! Fejet fel! Hasat be! Lábat le! Kezet fel! No most ezt hallgass meg turbékoló gyöngybolyám, ezt nil! (Ordítva, akadózva, ismételve elmondja ő is a verset.) Na most hegyibe-közibe! (Roppantul meglocsolja, siktítva-kurjantva körbeszaladnak.)

Juliska: Jaj be csuronvíz vagyok! Jaj, így már nem szép, jaj, jaj!

Jancsi: No mit kapok érte?! (Cuppogtat csók elé.)

(Nagyjából ugyanúgy folyik le, zöld-tojás, virágcsokor, itatás, becsípés, csók-próbálás, Jancsi gugyit, nyakolajat, könyököt stb. iszik, végül üldözve ugyanúgy kiszaladnak.)

Jancsi és **Pista** (kétfelől üveggel, virágcsokorral és tojással jön).

Jancsi: Möggájjatok, mért vagytok ti ketten?!

Pista: Jancsik, úgy látom, ti is duplán vagytok! Adjátok a kezeteiket! (Nem tudnak kezzet fogni.)

Jancsi: Minek neked két pirostojás? Gyere kókányozzunk, melyiké törik be! (Összeapának tojásaikat, de nem tudják eltálni.)

Pista: Inkább a virágcsokré-tákkal melyiké törik be! (Összeapahodják.)

Jancsi: Inkább a fejünkkel, hátha avval sikerül. No melyik törik be?! (Egyásnak mennek, el-elbuknak, de nem tudnak összeütközni.)

Pista: Pedig én pontosan a két fejed közibe célozok a fejemmel!

Jancsi: De mind a két fejeddel nekem jössz, te buta! Újra: rajta! (Eltörnek a piros és zöld tojásaik.) Jaj, betörött a fejem! Ni, folyik is már az agyvelőm! Jaj, jaj!

Pista: Jaj, nekem is kigyűtt az eszem sárgája! Meghalunk testvér!

Jancsi: Jaj, meg is vagyunk már halva. Feküdjünk le, béke porainkra!

Pista: Szegény Jancsik, mindaketten be jó fiúk voltak, végem van, végeid vannak! (Kinyúlnak, a tojásba mázoló-dik arcuk. Elaluzsnak egymást siraiva.)

Juliska: Jaj, hát itt van a két jómadár? Jaj be csúnyák, jaj be poeékok, szégyeljük magukat!... Bár az igazat megvallva én is hibás voltam, mert azt hittem, hogy nekem is a rossz, csúnya szokással tartani: kínálni őket borral, szilvóriummal, aztán ni be csún-

Hajnalka, délke, estike...

dolog lett belőle. Sohase kínálok többet ilyenell senkit, meg is mondom édesanyámnak, esúnya szokás. De még akkor is ügyelt volna magára ez a két számár legény! No megérdemlik, hogy kijózanítsam őket! Visszaadom a husvétii locsolást, ahogy illik, még ma! (Nagyon leönti őket, aztán elszalad.)

Jancsi, Pista (Üvöltve, borzongva, dideregve fölébrednek): Mért öntöttél le?! Te öntöttél le! De te! (stb. egymásnak esnek s dulakodnak.)

Pista: Megálljunk te, hátha nem mi öntöttük le egymást? Hátha ez eső volt. Vagy, hogy ránköpött a holdvilágból Szent Dávid, amért ilyen pocskul eláztunk.

Jancsi: Jól tette, megérdemeltük. De legalább kijózanodtunk. Te, én soha többet nem engedek a kínálásnak, se bort, se gyugyt.

Pista (vele mondja): — se nyakolajat, se szilvóriumot — stb. Es addig nem is merek a Juliska szeme elé kerülni.

Jancsi: Jó, hogy Juliska nem látott! (A közönséghez) Úgy-e nem látott?! Úgye ti se láttatok? stb. Na szerencsére. Akkor hát búcsúzzunk békességgel.

Mind a három a magyar háztájak kedves, szép virága.

A kelet égbolton még föl se tűnt a virradat, a hajnalka már kinyitja kelyhét. Mire a háznép talpra áll, a hajnalka már rég fölébredt. A kerítésre, gyámvesszőre, vagy az ablak s a tornác előtt kifeszített zsinórra fölfutott szárán szív-alakú nagy levelei vannak. Ezek közül kandikálnak ki tölesérialakú, bársonyos virágai. Az egyik halvány, a másik sötétebb rózsaszínű, pirosas, vagy sokféle árnyalatú kékeslila. Mosolyogva köszöntik az ébredő házat: Jó reggelt, jó reggelt!

Amint emelkedik a nap s mindmelegebb sugarakat lövell a földre, a hajnalka elbágyad és becsukja kelyhét: elalszik.

Alighogy elaludt, a forró napsugár fölkelte a déli felé. Virágai a nap felé fordulnak s élvezettel fürödnek a forró napsugárban. A ház fala mellé szokták ültetni, de nem a csepegő alá, mert itt a tetőről lecsorgó víz kimossa a gyökerét. Szokták a kerítés tövébe is ültetni. Nem kényes virág s ha a legsoványabb ho-

mokos-kavicsos talajba ültetjük is, gazdag virágzással hálálja meg. Vöröses, húsos szárra elterül a földön, levelei olyanok, mint egy-egy zöld hernyó. Ezért nevezik néhol kukac virág-nak is. Másutt meg portulácska, vagy porcsinrózsa a neve.

Mikor lefelé száll a nap s bágyadnak sugarai, a délke hunyorgatni kezd, álmosodik s majd az egyik, majd a másik virágkelyhecske húzódik össze. Pedig még a tyúkok sem tértek nyugovóra.

Mikor a nap már búcsúzik a földtől s eltűnik a nyugoti égen, ébred az alkonyat virága: az estike. Félméter magas bokrán felnyitják kelyhüket a sárga, pirosszínű virágok. Ha besötétedett s rájuk száll a gyege harmat, a kelyhecskék kellemes, finom illatot lehelnek. Mivelhogy este virágozik, néhol „*Justa kisasszony*”-nak nevezik. Az estike sem kényes virág, jó neki a kerítés tövében is, ott is szépen virít.

Ahol ez a három virág megvan, ott minden napszakban viruló pompában gyönyörködik a ház népe.

Borsszem vitéz

Vizen innen, vizen túl, ahol a kurtajarkú kis malac tőr, élt egyszer egy szegény ember, meg egy szegény asszony. Nagyon szerettek volna gyermeket. — Jaj, csak akkora fiánk lenne legalább, mint ez a borszem! — sóhajtott egyszer az asszony. S hát, született neki egy ici-pici fia. El is nevezték Borsszem Jankónak.

Telt az idő, de Borsszem Jankó bizony csak nem nőtt nagyobbra, pedig enni ugyan-csak tudott és nem is sajnálták tőle a szülei. Édesanyja titokban sokat szomorkodott, hogy mi lesz a fiával? Ilyen ici-pici legényt nem fogad fel senki, ha még olyan erős is!

Egyszer csak előállt Jankó:

— Édesanyám! — mondta. — Menjen át, kérem, a királyhoz és kérje meg szépen a nevemben, hogy fogadjon fel vitézének.

A szegény asszony elment. Vissza is jött nemsokára. A király elé be sem eresztették. Megharagudott erre Borsszem Jankó. Felhúzza a sarkantyús csizmáját, úgy indult el nagy dérrrel-durrall maga, hogy majd ő megmutatja! Meg sem merték állítani, úgy ért nagy hegyesen a király elé. Ott előadta kivánságát.

A király dehogyis mert volna neki ellentmondani. «Kicsi a bors, de erős» — gondolta

magában. Am azért esze ágában sem volt, ilyen kicsi legényt az udvarába felfogadni, így szólt hát:

— Tudod mit, vitézemmé üllek, ha elhozod nekem a rézszőrű paripát a hétfejű sárkánytól.

Borsszem Jankó vállalta. Odahaza befogta mindjárt a két lovat a szekérbe, felült a bakra és máris elindult.

Ment, mendegélt hétedhét ország ellen, egyszer csak jön szembe vele rézszőrű lován a hétfejű sárkány. Annak a lovának a lábát megbotlik egy kőbe. Azt mondja erre nagy mérgesen a sárkány:

— Ej, ha tudnám, hogy az a kutya Borsszem Jankó jár erre, megölném, ha hét lelke volna is!

Több sem kellett Jankónak. Leugrott a bakról és odakiáltotta:

— Itt vagyok, mit akarsz?! Jössz-e velem karra vagy kardra?

A sárkány kardra ment. Össze is csaptak mindjárt. Borsszem Jankó egymásulán szelte le a fejét a hatalmas fenevadnak.

Mikor végzett vele, odakötötte a paripát a szekér elé, felült rá és visszafordult.

A király csak látotta a száját, amikor Jankó odavezette eléje a rézszőrű lovat. Jaj, micsoda erős lehet ez az ici-pici legény! És csakhogy megszabaduljon tőle, most még azt kívánta, szerezze meg az ezüstszőrű lovat is

Borsszem Jankó vissza is fordult mindjárt. Hát, amint hajtja a szekerét hetedhét ország ellen, egyszer csak szembe jön az úton a tizenkétfejű sárkány az ezüstszőrű lovon. Annak a lába is megbottlott egy kőbe.

— No, biztosan az a kutya Borsszem Jankó jár itt! — kiáltja el magát nagy mérgesen a sárkány és csakúgy fújta a tüzet.

— Itt vagyok, no mit akarsz? Karra vagy kardra? — veti oda Jankó foghegyről.

— Kardra! — Azzal már össze is csaptak. Erős volt a sárkány, de Jankó még erősebb. Lecsapkodta mind a tizenkét fejét.

Azután odakötte az ezüstszőrű paripát a szekere elé, maga meg felült rá, így ment vissza a királyhoz.

No, most ámult, bámult s remegett csak a király! Hogy szabaduljon meg Borsszem Jankótól? Azt parancsolta hát neki, hozza el még az aranszőrű lovat is.

Jankó szó nélkül fordult megint vissza. Amint megy hetedhét ország ellen, egyszer csak megre meg alatta a föld. Jön szembe a huszonnégyfejű sárkány az arany lovon. Megbottlott ennek is a lova lába.

— Ej, csak kerüljön az a kutya Borsszem Jankó a szemem elé!

— Itt vagyok! — kurjantott oda neki Jankó. — Karra jössze-e vagy kardra?!

— Kardra én, hadd aprítlak széjjel!

Csakúgy döngött alattuk, amint összecsaptak. Jankó jól odavagdosott, amúgy magyarosan. A huszonnégy fejű sárkány végül is eldőlt, mint a fa, amit kivágnak töviből.

Az aranszőrű paripát Jankó ekkor a lovak elé fogta s azon indult vissza.

Az Operenciás tenger partjához érve, megetette Jankó a lovait s maga is leheveredett kissé. No, — gondolta magában — most már megvan az aranszőrű paripa is. Borsszem vitéz lesz ezután a nevem!

Észre sem vette, egy dió vetődött ki a tengerből, a dióhéjjából pedig kipattant egy nagyszakállú, bakarasztnyi ember. Az egyszerűen felkapott az aranszőrű paripa hátára, azután, amire Jankó észbe kapott, már be is ugrott vele a tengerbe. Mielőtt eltűnt volna, vissza kiáltott Jankónak:

— Ha Tündér Ilonát elhozod, a lovat visszakapod.

Nagy gondban volt Jankó. Hol, merre keresse Tündér Ilonát, mikor eddig csak a mesékben hallott róla? Mégis elindult. S hát, csak szembejön vele egy ember. Messzilátó volt és szolgálatot keresett. Jankó megfogadta. No, nem is bánta meg! Volt már, aki Tündér Ilonához elvezesse.

Nemsokára találkoztak egy kengyelfutóval, meg egy messzire hajító emberrel is. Jankó őket is megfogadta, így most már négyen ültek a szekéren.

Amikor Tündér Ilona kastélyához ér-

tek, bekopogtattak s Jankó elbadta, hogy mi járatban van.

— Elmegyek, elmegyek, ha már értem jöttél, — szölt Tündér Ilona — de csak úgy, ha egy óra alatt el tudod hozatni nagyanyámtól a menyasszonyi ruhámat.

— Itt van egyik szolgálóm, a kengyelfutó, elhozza azt! — felelte Jankó.

Tündér Ilona titkon egy kulacs álomporos bort adott útravalóul a kengyelfutónak.

Borsszem Jankó meg a két szolgálója pedig csak várták, várták vissza. Már rég vissza kellett volna érkeznie. Azt mondja a messzilátó ember:

— Ott alszik egy dombon, feje alatt egy skatulya, abban a menyasszonyi ruha.

Elővesz erre egy követ a messzihajító és úgy eldobja, hogy éppen kiütötte a skatulyát a kengyelfutó feje alól.

— Hej, de odataláltál, pajtás! — szölt a messzilátó. — De felébredt ám a kengyelfutó is, jön, mint a villám.

Alig mondta ki, már meg is érkezett. Hozta a ruhát. Tündér Ilona fel is öltözött, majd, amikor kiléptek a kapun, visszanezített és ráfujt a palotára. Hát az abban a pillanatban aranyalmává változott. Tündér Ilona a keblébe rejtette s így indultak útnak.

Amikor az Operenciás tengerhez értek, a nagyszakállú, bakarasztnyi emberke már várta őket az aranszőrű lóval.

— Itt van, visszaadom Tündér Ilonáért!

Jankó azonban Tündér Ilonát már úgy megszerette, hogy maga akarta feleségül venni. Se szó, se beszéd, csak odagrott a bakarasztnyi emberkéhez, kikapta kezéből az aranszőrű paripa kantárját. A nagyszakállú emberke erre úgy megjéjt, csak ugrott egy nagyot, azzal el is tűnt a tenger mélyében.

Jankó pedig Tündér Ilonával meg az aranszőrű paripával egyenesen hazament szüleikhez. Ott meg is tartották még aznap a lakodalmat.

Másnap reggel Tündér Ilona elővette az aranyalmát és elgurította. Ott állt meg éppen a király palotája előtt és olyan gyönyörű, hatalmas tündéri kastély lett belőle, hogy a királyé mellette csak kunyhónak látszott. Ide költözött be a fiatal pár Jankó szülei vel meg hűséges szolgálóival együtt és az aranyparipát is ide kötötték be a fényes istállóba.

Amikor a király felébredt álmából és kinézett a szobája ablakán, alig akart hinni a szemének. Majd, amikor megtudta, ki lakik abban a fényes palotában, azt sem tudta, hogyan járjon a kedvében Jankónak. Mivel ügysem volt gyermeke, fiává fogadta s neki is adta mindjárt a fele királyságát, halála után pedig az egész országot is örá hagyta.

De lett is olyan derék király Borsszem Jankóból, hogy hírét, nevét, vitézi tetteit máig is emlegetik.

MEZŐGAZDASÁG:

ROVATSZERKESZTŐ: DR. SZÁSZ FERENC

Mit kell a gazdának tudni az állatok gyógyításáról?

Járványos elvetélés.

A nyugati országokban a járványos elvetélés valóságos réme a tehenészeteknek. Nálunk szerencsére nincsen általánosságban elterjedve ez a nagy kárt okozó, fertőző betegség. Ismertetését azért tartom szükségesnek, hogy azok a gazdák, akik külföldről szereznek be drága tenyész-állatokat, tájékozatlanságukkal nehogy érzékeny kárt szenvedjenek.

A betegség az ellős állatok időelőtti elvetélésében nyilvánul, elvetélés után sok állat örökre, vagy pár évre meddő maradhat.

A fertőzés a beteg állat magzatburka által történik a beszennyezett alom, vagy széna útján. Fertőzhet azonban a bika is, ha beteg állat párosítása után fertőződött az ivarszerve.

Mindazok a gazdák, vagy egyesületek, akik drága pénzen külföldről tenyész állatokat vásárolnak, követeljek meg az eladótól az orvosi bizonyítványt, amely igazolja, hogy a kérdéses állat vérért hivatalos állatorvosi vizsgálatnak vették alá és teljesen egészségesnek találták.

A sercegő üszög.

A sercegő üszög főleg a szarvasmarhák fertőző betegsége. Áradásos, iszapos helyeken legelő, főképp fiatal állatok között fordul elő. A betegséget okozó baktérium a talajban él és vagy a borju megsebzett lábán, vagy a sáros fű útján jut a szervezetbe.

A fertőzés magas lázzal kezdődik, a beteg rendszerint egyik lábára sántítani kezd, majd valamelyik végtag vastag izomzatában, vagy a kereszttájon daganat keletkezik. A daganat kezdetben meleg és érzékeny, majd hideg és érzéketlen, nyomásra sajátságos sercegő hangot ad. A lélegzés nehezzé válik, a szívverés gyengül, a betegség 90%-ban halállal végződik. A gyógykezelés csak a magas láz csökkentésére irányul, amit hidegvizes borogatással érünk el. Sokan a daganatot egy pár helyen bevágják, de mindez nem segít az eredményen, ami a legtöbb esetben az elhullás.

Szerencsére ritkán fordul elő a sercegő üszög betegség. Ott, ahol minden évben fellép, az állatorvossal védőoltást kell végeztetni.

A sertésorbánc.

A sertésorbánc lázas tünetekben és a lóti kipirosodásában nyilvánuló, fertőző betegség. Tünetei nagyon hasonlóak a sertésvészhez és a különbséget csak az állatorvosi laboratóriumban tudják meghatározni.

Többnyire csak a fiatal sertések, a választástól 1 évig fogékonyak a sertésorbánc betegséggel szemben. Szopós malacok nem kapják meg a betegséget. A bacillus az emésztőcsatornán, vagy a sérült bőrön át jut a szervezetbe és ott gyorsan elszaporodva magas lázt okoz, amitől a sertés nagyon bágyadt lesz.

A betegségnek három alakja van. Az orbáncos csalánláz a legenyhébb. A bőrön nagy kerek vagy négyszögletes sötétvörös foltok keletkeznek, amelyek újnyomásra pár pillanatra eltűnnek, majd megint előjönnek. Pár nap alatt a hólyagok varrakká válnak, savós nedv szivárog ki belőle és 8—10 nap alatt a betegség elmúlik. A kiütés fejlődését magas láz, étvágytalanság, szomjúság, székrekedés és némelykor hányás kíséri. A malacok szeme a kötőhártya hurul miatt annyira csipás lesz, hogy sokszor teljesen összeragadnak a szempillák, az állat nem lát. Ilyenkor langyos vízzel le kell mosni a csipát

Szántófölded és
csizmád soh'se legyen
kemény és repedt.
Amit szántóföldednek
az eső, csizmádnak a...

SCHMOLL-PASTA

A sertésorbánc hevenyész alakja a a betegek 60—70%-ával vagy órák alatt, vagy 2—3 nap alatt végez. Itt is a magas láz, bágyadság, hányás, főleg székrekedés, majd szennyes, vörhenyes hasmenés a jellemzők. A vörös foltok anynyira összefolynak, hogy a has bőre egészen szederjes lilássá változik. Jellemző a malacok hátulsó részében beállott benuulás.

Az idült orbánc a betegség harmadik alakja. Az 5—6 nap alatt lázas betegen fekvő sertés eleinte megeléknkül, jobban lesz, de pár hét múlva újból étvágytalan lesz, sokat köhög. A beteg bőrrészek darabokban vállnak le és az állat végtére valóssággal elsorvad.

Gyógyszerekkel való orvoslás hatástalan.

Idejében alkalmazott szérumos oltással az állatorvos sokat segíthet, ezért az orbánc fellépésénél okvetlenül jelentsük az állatorvosnak. Amint egy sertés orbáncban megbetegedett, az egészségeseket vigyük el onnan, mert ezzel az eljárással már sokszor sikerült megfékezni a további bajt. Ott ahol a sertésorbánc gyakran lép fel járványosan, ott okvetlenül védőoltást kell az állatorvossal végeztetni.

A kezelésem alatt lévő gazdaságban évek hosszú során át állandóan oltottam a sertéseket előbb orbánc, egy hónapra reá sertésvész elleni annyal és eljárásom nagyszerűen bevált.

Bodor Kálmán.

Nagy érdeklődés mellett folyt le a Gazdasági Egylet gyűlése.

A Gazdasági Egylet április 25-én tartotta évi rendes közgyűlését. A közgyűlésre Transilvania magyarlakta falvaiból a birtokosok és a kisgazdák tömegekben vonultak fel.

Az érdeklődés oly nagyfoku volt, hogy az EGE székházának nagyterme nem volt elegendő a résztvevők befogadására és így a közgyűlést a Capitol-mozgó helyiségében tartották meg.

Az elnöki emelvényen dr. Szász Pál elnök, Máriaffi Lajos és gr. Teleki Béla alelnökök, valamint Török Bálint igazgató és Telegdi László központi felügyelő foglaltak helyet. Az elnököt a közgyűlés közönsége lelkesen ünnepelte.

Dr. Szász Pál elnök elnöki megnyitó beszédében mindenekelőtt köszönetét fejezte ki a magyar gazdálársadalomnak, amiért ilyen nagy számban vonult fel a közgyűlésre.

— A tavalyi közgyűlésen említettem, — mondotta Szász Pál elnök — hogy gazdatestvéreimet saját otthonaikban akarom felkeresni. Azokat a kötelezettségeket, amelyeket a tavaly vállaltunk, a jövőben fokozottabb mértékben kell vállalnunk és ehhez a munkához az öntudatos magyar gazdák támogatását kérem.

— *Küzdjünk a szegénység ellen.* — mondotta az elnök a továbbiak során — ez az élet legnehezebb feladata. A szegénység terhes igáját csak úgy tudjuk lerázni magunkról, hogy ha löbbit és jobbat termelünk s terményeinket kedvezőbb viszonyok között értékesíthetjük.

— *Nem mulaszthatom el kötelességemet teljesítve, köszönetet mondani az ország első gazdájának, Öfelsége II. Károly királynak.*

— Ha hazamentek, mondjátok meg azoknak is, akik nem jöhettek ide, hogy mi benneteket akarunk szolgálni egy közös testvéri megértésben. Isten segítsen bennünket munkánkban, én mindig veletek vagyok. A gyűlést ezenel megnyitom.

Az elnöki megnyitó beszédét szünni nem akaró taps kísérte.

Török Bálint igazgató az elnök felszólítására megtette az évi jelentést. A felügyelőbizottság nevében dr. Pálffy László bejelentette, hogy a zárszámadásokat felülvizsgálták és rendben találták. Gr. Teleki Béla alelnök felolvasta a köitésegeleirányzatot, amelyet a közgyűlés elfogadott.

Ezek után a felszólalásokra került sor. A tartalmas és értékes beszédeket állandó lelkesedéssel fogadta a közgyűlés. Délben az Amerika vendéglőben ötszáz teritékes közébed volt.

Togal

Fájdalmak? Megszabadul tőlük Togal útján rheumás és köszvényes bántalmaknál, hűléses betegségeknel, gripánál, ideg- és főfájásnál. Fontos: jól elviselhető - mindig hatással 42, 14 és 3 tablettás csomagolásban.

Biztosítsatok a „MINERVA” biztosító intézetnél!

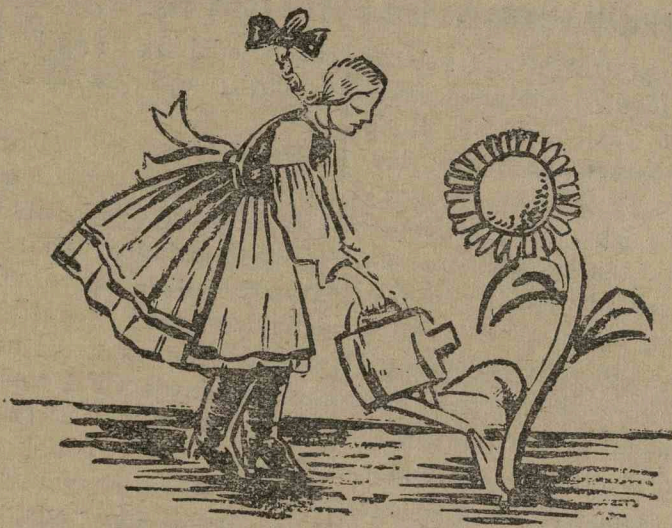
Ápoljuk a réteket!

A legelhanyagottabb, művelés alatt álló területek általában a kaszálók, különösen pedig a rétek. A rétektől a gazda elvárja, hogy minden évben adjanak egy széna és egy-két sarju termést, arra azonban kevesen gondolnak, hogy a tápanyagok utánpótlásáról is kellene gondolkodni és hogy a rétek talaját művelésben kell részesíteni. A rétek elhanyagolása nagy kárt jelent a gazda számára, mert kis befektetéssel nagymértékben lehet növelni a rét jövedelmét.

A rosszul kezelt réten lassan-lassan kipusztulnak az értékebb fűfélék és helyüket a mohá, savanyufüvek és értéktelen gazok foglalják el. Hogyha a rét az elégtelen ápolás következtében eliszapolódik és átmedvesedik, surló és más olyan növények szaporodnak el a réten, amelyeknek a gazda semmi hasznát sem veszi.

A rétek jókarbantartásának legelső szabálya, hogy miután felszáradtak, alapos boronálásban részesítjük azokat. A boronálással elegyengetjük a vakondok turásokat és egyenletessé tesszük a talaj felületét. Ennek különösen kaszálás alkalmával látjuk nagy hasznát. Nem szabad megfedekezni a rétek trágyázásáról sem. A jóminőségű és teljesen megérett, porszerű keveréktrágya, továbbá az érett istállótrágya igen jó hatásúak szoktak lenni. A trágyákat kiszórásuk után jól be boronálni a rét talajába.

Bizonyos esetekben igen jó szolgálatot tehetnek a műtrágyák. A haladó gazda a trágyalé kutban összegyűjtött trágyalevet erre a célra készített hordó segítségével a rétre szállítja és azzal egyenletesen megöntözi rétének talaját. A trágyalével való öatö-

Mi ez? Kertészkedő lányka.

Honnan került ide? A Minerva irodalmi és nyomdai műintézet legújabb Gazdasági könyvjegyzékének borító-fedeléről.

Mire való a könyvjegyzék? Hogy kiválogathassuk belőle azokat a könyveket, amelyekre gazdálkodásunk közben szükségünk van.

Miért? Azért, hogy megrendelhessük azokat a Minerva irodalmi és nyomdai műintézet könyvterjesztő osztályától. (Pontos cím a könyvjegyzékben.)

Hogyan szerezzük be a könyvjegyzéket? Egy levelező-lapon kérjünk egyet ajándékba a Magyar Nép kiadóhivatalától. — Irjunk azonnal, mielőtt a csinos és tartalmas könyvjegyzékek kifogynának.

zés nagyszerű hatása, mert kétszeresére és háromszorosára emeli a rét terméshozamát. Emellett kipusztítja a rét fűvét elnyomó mohákat és zuzmókat.

Figyelmeztetjük a gazdákat, hogy a rétek legeltetése káros és rossz szokás. Ezt különösen most, a késői kítavasodás idején hangsúlyozzuk, mert nagyon sokan jutnak kísértésbe olyanok is, hogy rékjeiket legeltessék, akik azt rendes körülmények között nem tennék meg. Összefoglalva az elmondottakat, hangsúlyozzuk, hogy ne tekintsük a réteket a művelhető földek között mostohagyermeknek, hanem részesítsük azokat is olyan gondozásban, mint a szántóföldeket szoktuk.

A magyar ló dícséréte.

A magyarországi loértékesítő szövetkezet a svájci hadsereg számára közelebről 40 darab katonalovát szállított. A lovak Svájcban a legnagyobb elismerést érdemelték ki. Thommen alezredek, a svájci lóutánpótlás főnöke, elismerő sorokban adta kifejezést elragadtatásának.

„Elragadtatással szemlélem a lovakat és hozzájuk csak gratulálni tudok. — Meredek lejtőkön, vízmosásokban és erdőkben kifogástalanul mozognak, ugranak. Csapatban még vágtazkodik sem fordul elő közöttük idegesség, vagy sorból való kiszökés. A nehéz terepen az írlandi lovaknál is természetesebbek és nyugodtabbak.”

A televízió bemutatása lesz a Vásár egyik nagy szenzációja.

Budapestről jelentik: A magyar főváros teljesen felkészülten várja az idei Budapesti Nemzetközi Vásár látogatóit. Ezidén is sokezernyi vendég érkezésére lehet számítani, hiszen minden akadály nélkül és jelentős kedvezményekkel lehet most is Magyarországra utazni és az is bizonyos, hogy

mindenki az igényének megfelelő szálláshoz juthat,

mert Budapest már régen felkészült arra, hogy ennyi vendéget szállodákban, penziókban, vagy magánlakások megfelelő uriszobáiban kényelmesen helyezhessen el. Persze arról is erélyes gondoskodás történt, hogy senki sem használhassa fel az alkalmat drágításra és így az olesóság is megmarad. A vásár látogatói a vizumot utólag, Budapesten szerezhetik meg, személyenként 2.50 aranypengőért. A vizum egy hónapig érvényes.

Egész esodákat beszélnek a vásár egyik nagy szenzációjáról, a televízióról.

A hollandiai Philips-cég, amely a siker legnagyobb eredményével évek óta dolgozik a távolbalátás problémájának megoldásával, egész autokaravánnal hozza ide a leadó és felvevő készülékeket s a vásár területén e célra külön épülő színházban mutatja be az új kornak ezt a legnagyobb technikai csodáját. A bemutatás olyan tökéletes lesz, hogy a közönség közvetlen közelről ismerheti majd meg a televízió minden csínját-bánját; egy kis fáradsággal valóságos televíziós szakértővé képezheti ki magát, hogy azután ha

majd odahaza mesél róla, ámulatba ejthesse hallgatóit is.

Romániában az „Europa” utazási és menetjegyiroda, valamint a Waggon-Lits-Cook társaság minden fióktézete árusítja már a kedvezmények igénybevételére jogosító vásárigazolványokat. Az utazási kedvezmény a CFR vonalaira a visszautazásnál 50 százalék (a gyorsvonati pótlék megfizetendő), a magyar vasúton pedig úgy oda, mint vissza 50—50%. Odautazni április 19-től május 9-ig, visszautazni április 29-től május 19-ig lehet. A vásár április 29-én nyílik és május 9-én zárul.

Salajmegyében megjelentek a kolumbácsi legyek.

Halmasd, Salajmegyei község határában megjelentek a kolumbácsi legyek. A szakértők véleménye szerint idén nem lehet tartani olyan veszedelmes rajoktól, mint amilyenek 1935-ben pusztították az állatállományt. Ovattossággal a vármegyei állatorvosi hivatal felhívást intézett a lakossághoz, hogy, amint valahol a kolumbácsi legyek megjelennek, azonnal tegyenek arról jelentést. Az állatorvosi hivatal gondoskodni fog arról, hogy veszedelem esetén a szükséges óvintézkedéseket megtegyék.

Piac

Drágul a kukorica!

A nemzetközi terménypiacon a buza ára az utóbbi időben olcsult. Az olesulás azonban megállott és a buza ára állandósult. Ellentétben a buza árával a kukorica ára drágul. A kukorica árának drágulása összefüggésben áll azzal, hogy megengedték a kukorica külföldre való szállítását és több külföldi ország nagy érdeklődést mutat a kukorica iránt. Főképpen Németország és Görögország érdeklődnek a romániai kukorica iránt.

Nem sikerült a Gherla-i juhvásár.

A Szentgyörgy-nap előtti juhvásár a nagy eső miatt nem sikerült. Nagyon kevesen hajtottak fel csadó állatokat és vevő is alig volt.

Amerikában jó buzatermést remélnek.

Az amerikai vetésekről szóló jelentések nagyon kedvezőek. Az idei buzatermés mennyiségét a múlt évvel szemben tíz százalékkal többre becsülik. Az amerikai kedvező vetésjelentések hatására alatt a nemzetközi gabonapiacra a búzát kevésbé vásárolják.

Terményárak Cluj-on.

Buza 560, kukorica 330, árpa 410, zab 510, paszuly 580, lóhere-mag 2000, lucernamag 3800 lej mázsánként.

Rétiszéna 140—150, lóhere- és lucernaszéna 180, buzaszalma 185 lej mázsánként.

Terményárak a Banat-ban.

Buza 495—510, kukorica 265, takarmányárpa 400, sörárpa 420, zab 445, muharmag 390, lóhere-mag 1800, lucernamag 4800 lej mázsánként.

Mulaffató

A néma faluban.

Nagyobb, s mégis néma fele a falunak.

Ahol én most járok.

Másik feléből is majd mind ide jutnak.

Most még egy mély árok,

A Halál mesgyéje választja el őket.

De ha majd leteszik az életterhököt,

Mind, mind ide térnek,

Multával egy néhány, több, kevesebb évnek.

Nem tudjuk, kinek több, vagy kinek kevesebb

Éve van még hátra.

Példát itt az ember könnyedén kereshet:

Nézzen pár fejfára.

Alig feslett bimbók s ért kalászkok mellett

Vavakorban levők — költözniök kellett,

Vissza-sírhatalan!

Itt a Halál az úr. Csak ő halhatalan.

Vól esik itt járni, s elgondolni, hogy majd

Én is ide térek.

Mit Isten ad, lelkem többet nem is óhajt.

Napok, vagy tán évek

Mulva poraim majd itt vegyülnek össze,

A hazai porral. Sok őswéné köztel...

S majd együtt alkotnak

Termőföldet, talán késő utódoknak.

Dobos Ferenc.

Ki nyerte meg a pert?

Ugy történt az eset, hogy Kovács István gazduram eladta a házat, földjét és a kertjét Nagy Péternek.

Mielőtt megalkudtak, körüljárták a házat, a földet és kertét. Jól körülvizsgáldták, hogy semmi hujja se legyen a dolognak. Aztán megállapodtak a vételárban, egymás kezébe csaptak megitták az áldomást a jó üzletre. Végül elmentek a jegyzőhöz.

A jegyző meghallgatta a feleket, elkészítette az okiratot s azután aláírták a szerződést, amely szerint Kovács István eladta a házat, földjét és

a kertjét Nagy Péternek. Amikor meg voltak Nagy Péter kifizette a vételárat, Kovács István pedig kiköltözködött a házból.

Hogy, hogy nem, a telekkönyv körül mégis egy kis baj támadt. Amikor az ingatlant a szerződés szerint át akarták írni Nagy Péter nevére, kiderült, hogy a megjelölt telekkönyvben csak a házról, meg a földről van szó. A kertet ellenben valahol másutt telekkönyvezték. A házat és a földet át is irták szépen Nagy Péter nevére, de a kert bizony továbbra is Kovács István nevéén maradt.

A jegyző igazságszerető ember volt s amikor a bonyodalomról értesült, behívatta magához Kovács Istvánt.

— Igaz-e, gazduram, hogy maga az egész ingatlant eladta Nagy Péternek — kérdezte tőle.

— Igaz, instállom — hangzott a válasz.

— Igaz-e, hogy a házról, a földről és a

kertről volt szó?

— Arról volt szó, instállom.

— Szóval a kertet is eladta?

— Ugy van, instállom.

— Nos hát akkor írja szépen alá ezt az írást, amely szerint maga beleegyezik abba, hogy a kertet is átírják a telekkönyvben Nagy Péter nevére — mondotta a jegyző s örült, hogy ilyen szépen, simán intézi el a vitát.

— Azt már nem, instállom — hangzott azonban a meglepő válasz.

— De hát miért nem, hiszen maga is csak azt mondja, hogy eladta a kertet is Nagy Péternek. Nem így van?

— De így van.

— Nos hát akkor?

— Instállom, engem a törvény csak arra kötelezhet, hogy egy aláírást adjak. Én nem írok még egyszer alá!

Hiába volt minden rábeszélés és minden meggyőző szó, Kovács István gazduram em írtá alá a második írást, amelyben beleegyzését adta volna a kert átírásához is. Mit volt mit tenni, a jegyző azt tanácsolta Nagy Péternek, hogy perelje be Kovács Istvánt.

Meg is indult a per, a bíróságok annak rendje, módja szerint kivizsgálták az esetet s azután Kovács István beismerése alapján meg is hozták az ítéletet. Kovács Istvánnak tizenöt nap alatt írásos bekebelezési engedélyt kell adnia, különben az ítélet alapján kebelezik be a kertre a tulajdonjogot a telekkönyvben.

Az ítélet jogerőre emelkedett. Kovács István azonban mégsem adott írást. Így aztán végrehajtották az ítéletet. Nem telt belé egy hónap sem, már Nagy Péter nevén állott a telek-könyvben a kert is.

Egy kis idő múlva levelet kapott a jegyző, Nagy Péter ügyvédjétől. A Kovács István elleni perben ennyi, meg ennyi perköltséget ítelt meg javára a bíróság, legyen szíves a jegyző ur, hajtsa be Kovács Istvánon a pénzt.

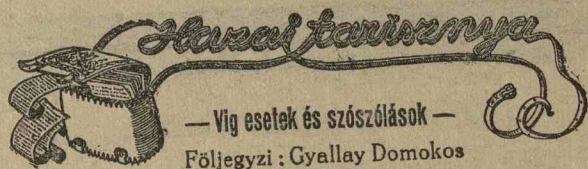
A jegyző újból behivatta Kovács Istvánt.

— Látja, gazduram, mennyi bajt csinált magának a makacskodásával — szólt rá a jegyző. — Most itt van, megfizetheti a perköltséget is Nagy Péter ügyvédjének.

— Nem baj, instállom, megfizetem én szívesen, az a fő, hogy megnyertem a pert.

— Megnyerte a pert? De hiszen átírták a Kertet és még a perköltséget is magának kell megfizetni!

— Az mindegy, instállom. Megmutattam Nagy Péternek, meg a jegyző urnak is, hogy tennem van igazam. Ugy-e, hogy csak egyszer irtam alá?...

— Vig esetek és szószólások —
Följegyzí: Gyallay Domokos

1. Más a látás, más a keresés.

A nagy szárazság esztendejében történt, amikor csak a vízmenti földek növelték meg a gabonát.

Andris az utcán találkozott komájával, Józsisival.

— Mi az Józsi koma, honnan jössz olyan keserves ábrázattal?

— Biz én ideki valék a kövespadi földemen.

— Ahá, zabot látni!...

— Nem zabot látni, hanem zabot keresni...

— No, hát aztán?

— Biza hiába jártam. Váltig kerestem a zabot, de nem kaptam meg! — bólogatott búsan Józsi koma.

2. Gondos utbaigazítás.

A vándor diák Iksz faluból Zébe akar eljutni. Persze, szívesen megröviditené az utat.

Odamegy egy székelyhez, aki a közelben kaszálgat.

— Mondja, jó bácsi, hogy juthatnék el leg-rövidebb úton Zé faluba?

A székely jónéven veszi a megszólítást s komoly, okos tanácsot igyekszik adni.

— Hát nézze, diákuram, ezen a parlagon sétáljon végig. Mikor a végére ér, ne forduljon balra, a Gagyí sógor pityóka földje felé, hanem sirüljön jobbra s menjen mind addig, amíg eléri az én zabföldemet. Ott esment forduljon jobbra s haladjon mindaddig, amíg a Pál István koma erdejének a sarkához ér. Azon az erdőn fogjon keresztül s a tulsó szélen éppen ott lyukad ki, ahol a községi út vége kezdődik.

Megjelent a **GAZDATUDOMÁNY** második kiadása.

Dr. Nagy Endre és Dr. Szász Ferenc

GAZDATUDOMÁNY

című könyve előfizetőink számára kézbesítési díjjal együtt **80** lei. A könyv bolti ára egyébként 90 lei. Ezen kedvezményes árat csak előfizetőink számára tudjuk biztosítani. A könyv több, mint 600 oldalon foglalja magába a gazdálkodás tudományával és abban mindent megtalál a haladni vágyó gazda. Igyekezzen tehát mindenki sürgősen megszerezni a **Gazdatudomány** című könyvet.

Aproszágok • Adomán

Hihetetlen gyorsaság.

Lapunk mai számának első cikkében a *békák* hasznosságát ismertetjük. Ujabbán a tudósok nagyon sokat foglalkoznak a békák életmódjának tanulmányozásával. Az alábbi érdekes megfigyelés bizonyára minden olvasónkat érdekelni fogja. Közöltük cikkünkben, hogy a *varangyos béka* a kert leghasznosabb ingen munkása. Rendkívül érdekesen fogja el zsákmányát. Világgyorsan kiölti nyelvét és a következő pillanatban a kiszemelt áldozat már eltűnik örökkévalós torkában. Érdekes méréseket vezettek arra vonatkozólag, hogy a *varangyos béka* milyen gyorsan kapja be áldozatát? A fogságban rendszeren lisztkekével szokták etetni a varangyos békát. Mozgó fényképezőgépet állítottak be egy varangyos békára és eléje lisztkekacot helyeztek. A többféle gyorsasággal készített felvételek alapján kiderült, hogy a varangyos béka a másodperc ezerötszázad része alatt kapja be áldozatát. Ez a gyorsaság szinte minden képzeletet felülmúl, mert jelenti, hogy a varangyos béka egy másodperc alatt ezerötszázszor tudja nyelvét kiölni.

Milyen a földön a nők és férfiak arányszáma?

Ha az egész világ lakosságának a nemek között fennálló számarányát vizsgáljuk, azt találjuk, hogy alig van különbség a két nem számarányában. A nők azonban valamivel mégis számosabban vannak. A kimutatások szerint 1000 férfire 1003 nő jut. Az egyes földrészekben és egyes országokban az eltérések a nemek számarányában

rendkívül nagyok. Így például Európában 1000 férfire 1067 nő jut. Afrikában, Ázsiában és Ausztráliában a nőkkel szemben a férfiak vannak nagyobb számban.

Ahol a hideg miatt nem mosakszanak.

A Közép-Ázsiában levő tibeti fensik természeti népeit a világ legpiszkosabb népének tartják. Ez a nép sohasem mosakszik. A kutatók megállapították, hogy a tibetiek azért nem mosdanak, mert azt tartják, hogy arcukat és kezüket a koszréteg megvédi a hideg kártételétől. A tibeti fensikon ugyanis télen borzalmas hideg van, sőt nyáron is éjszaka úgy lehül a levegő, mint nálunk a leghidegebb télen. Nyen időben az állandóan mosolt bőrön súlyos fagyási sebek keletkeznek, amelyek rendkívül nehezen gyógyulnak és könnyen vérmérgezésre vezetnek.

A világ aranykészletének negyedrésze Amerikában van.

A világ összes számottevő aranykészletei 50 nemzet között oszlanak meg. Érdekes azonban a megállapítás, hogy a világon levő egész aranykincsnek a negyedrésze az északamerikai Egyesült-Államok tulajdonában van.

Piros fény a legyek ellen.

Lapunk egyik régebbi számában közöltük, hogy az olyan helyiségekben, ahol a falak tékszinüre vannak meszelve, a legyek nem tartózkodnak szivesen. Ujabbán Dániában végeztek rendkívül érdekes kísérleteket arra vonatkozólag, hogy milyen színnel lehet a legyeket legjobban elriasztani. A megállapítások szerint a legyek a piros színt sem szeretik. Ebből nagyon érdekesen huznak gyakorlati

hasznot a dán gazdák. Istállókat vörösszinű villanykörtekkel szerelték fel és így, amikor meggyújtják a lámpákat, az istállóban vörös fény van.

A gazdag Dániában, ahol minden istállót villannyal világítanak, az eljárás alkalmazásának semmi akadályja sincs. Nálunk legfeljebb azt lehetne megpróbálni, hogy az ablakokra piros szövetet, vagy papírt huzva igyekezzünk a istállóban olyan vörös árnyalatu fényt teremteni, hogy az a legyeket elriasztja. A kísérlet mindenesetre megéri a fáradságot, mert csaknem semmibe sem került.

A legnagyobb kávéfogyasztók a dánok.

A művelt nemzetek közül legtöbb kávé a dán nép fogyaszt. A kimutatások szerint Dániában évente átlag minden lakosra 8 kiló kávé jut. Ebbe az átlagszámba bele vannak véve a gyerekek is, el lehet tehát képzelni, hogy Dániában milyen óriási mennyiségű kávé fogyasztanak el a felnőttek. Érdekes, hogy Dánia után a legtöbb kávé fogyasztó népek Dánia közelében laknak: a svédek és norvégek. Az évi fejadag kávéban ezeknél a népeknél 6—7 kilóra tehető. A dánok, svédek és norvégek után sorba következnek a belgák, amerikaiak, hollandok, franciák és svájciak. Ezek kávéfogyasztása az előbbiekhöz viszonyítva alig felényi, sőt negyedrésznyi mennyiségre tehető. Ezekhez a számokhoz viszonyítva a többi művelt nemzetek kávéfogyasztása elenyészen csekély. A világ összes népeit tekintelve véve, valószínűleg az arabok isszák a legtöbb kávé. Érdekes, azt szokták mondani, hogy az arabok a kávé teszi tüzesítését a kávé helyét

tea teszi szertartásossá. Lehet, hogy Arábiában így van, azonban a dánok, svédek és norvégok esetében nem tapasztalható, hogy a sok kávé vérmérsékletükre hevítő hatással volna.

Kellemes fürdés.

Egy utas Afrikában járt és nagyon szeretett volna megfürödni Attól félt, hogy krokodilusok vannak a vízben. Megfog egy néger, aki jól ismeri az egész környéket és megkéri,

mutasson egy olyan helyet, ahol nyugodtan lehet fürödni, mert nincs krokodilus. A néger el is vezeti, az utas megfürdik és örömeiben jókora összeget ad jutalmul a derék fickónak.

— De honnan tudad — kérdezte —, hogy erre nincsenek krokodilok?

— Onnan, mert itt nagyon sok veszedelmes cápa van a vízben s azok elrésztyák a krokodilusokat.

Tanácsadó

Azon előfizetőink részére, akik bár. mely ügyből kifolyólag tanácsra szorúlnak, ezen rovatunkban készségesen megadjuk a választ. Tekintettel arra, hogy szakértőinknek a tanácsadásért fizetniük kell, felkérjük olvasóinkat, hogy a beküldött tanácskérő levélhez mellékeljenek 20 lejt, (orvosi tanácsokért 30 lejt), könnyebbség okéért bélyegben. A tanácsadás költségeit mi nem fedezhetjük. Ha a választ levélben kívánják, ezenfelül még külön portódíj is beküldendő. Csak azokra a levelekre válaszolunk, amelyekhez a 20 lejt is csatolva van. Fenntartjuk azonban azt a jogot, hogy olyan levelekre, amelyek közérdekűek, a választ lapunkban adjuk meg.

A. J. A fiatal gyümölcsfákat is kell permetezni, mert a levéltetvek, paizstetvek és a hernyók nagy kárt tehetnek a fáknban. Különösen a levéltetvek és a hernyók kártételétől kell őrizni a fák fiatal hajtásait, mert ha ezek elpusztulnak, a fa fejlődésében 1—2 évre is visszaesik. Vigyázzon arra, hogyha a cserebogarak nagy számban lépnének fel, reggel a fiatal fákról rázza le a bogarakat és pusztítsa el.

F. A. Május elsején túl nem szabad az erdőben munkát végezni. Még a fafuvarozás is tilos, hogy az erdő sarjajtásait az állatok és járművek ne bántsák. Vonatkozik ez olyan erdőkre, amelyek levágása után is erdők maradnak. Amennyiben az erdő nem marad a jövőben is erdő és hatóságilag legelő terület

letté minősítették, ugy májusban is vágható és a fa fuvarozható.

L. I. Téli eltartásra alkalmas dinnyét nem késői vetéssel termelnek, hanem megfelelő fajták megválasztásával. A legalkalmasabb erre a célra a téli aranyjégdinnye. Ennek vetőmagját bármely nagyobb magkereskedésben megvásárolhatja. Ezt a dinnyét szeptemberben kell leszedni és száraz, fagymentes helyen kell raktározni karácsonyig. Karácsonykor válik élvezhetővé. Ezért karácsonyi dinnyének is hívják. Husa rendkívül finom, édes és zamatos. Ugyanugy kell termelni, mint a más fajta sárgadinnyét.

Szerkesztői üzenetek

Alább felsoroltaknak köszönetet mondunk a bejelentett új előfizetőkért:

G. K. Papiu Ilarion, V. G. Guruslan, N. L. Praid, V. B. Medisor, Sz. I. Patal, K. S. Ludus.

Előfizetőinkhez! Hátrálékos előfizetőink felszólítását megyék, illetve községek szerint folytatjuk s felkérjük azokat, akik ilyen felszólító postautalványt kapnak, szíveskedjenek az ott feltüntetett összeget kiadóhivatalunkhoz beküldeni. Azokon a vidékeken, ahol megbízottaink megfordulnak, a hátrálékos díjat szabályszerű nyugta ellenében ezen megbízottainknak is ki-fizethetik az előfizetők.

B. A. A hozzánk beküldött füzet kiadása 8—10 ezer lejbe kerülne. Sajnos, mi nem foglalkozhatunk a füzet kiadásával. A nyomda az előállítási költséget előre kéri. A megrendelt füzetet elküldöttük.

A következő befolyt pénzeket nyugtázzuk: Ifj. Sz. F. J.-né Papiu Ilarion 75, Sz. G. Cinea 150 Gazdasági Egyesület Gheorgheni 165 (r. 1939 febr. 1-ig), A. J. Gheorgheni 75, F. B. Satu-mare 323, U. M. Pomi 155, F. B. Hodod 150, J. E. Alba-Iulia 155, N. J. Culpui 200, K. M. Cipău 500, H. J. Valea Lunga 150, M. J. Zălau 80, K. J. Ciavos 150, F. B. Adea 155, özv. K. S.-né Arad 155, Ifj. V. J. Satalung 150, T. J. Hodod 150, P. I. Zlatna 150, R. E. Turda 150, Dr. B. B. Alba-Iulia 155, N. L. Abrud 155, K. I. Luntreni 75, H. L. Turia 516, D. B. Dornesti 125, Sz. R. Curtici 150 lej.

A szerkesztésért felel:
GYALLAY DOMOKOS

Apróhirdetések

Gazdasági iskolát végzett, nőtlen gazdász, a gazdaság minden ágában jártas ispán elhelyezkedést keres. Cim a kiadóban.

Eladó Wichterle 720-as csep-lőszekrény 6 HP. Kállai-motorral. 1000-es Hoffer cséplőszekrény, 4 hengeres Deimler-motorral, mindenik üzembépes állapotban. Demes András Pietroasa, p. u. Moldovanesti, jud. Turda.

Mégyételre keresünk Pálmay József: „Háromszék vármegye nemes családjai“ című munkát. Ajánlatot kérjük a kiadóhivatal címére küldeni. Cluj, Str. Baro. L. Pop 5.

Egy Máv. 8-as cséplő eladó. Borsi Mihálynál Ciumeghiu 374. sz. tanya, jud. Bihor.

Szolid úriasszony feltétlenül megbízható, uricsaládnál házvezetőnői vagy anyahelyettes állást keres. Szíves megkeresést a kiadóhivatalba kér „Házias“ jelige alatt.

A gyermekért.

A magyar kormányzat nagy gondot fordít és nagy áldozatokat hoz a falusi nép egészségügyének ápolására. A költségvetésbe tekintélyes összegeket vesznek föl a falusi lakásviszonyok javítására, jó ivóvíz biztosítására. Különösen nagy gondot fordítanak a csecsemők védelmére. Ebben a tekintetben nagy figyelmet szentelnek azoknak

a szokásoknak a tanulmányozására, amelyek szerető magyar anyák szívéből fakadtak gyermekeik épségének védelmére. Képünk az ugynevezett babakosarat mutatja be, amely a Tisza-menti magyar falvakban szolgálja a falusi kis baba biztonságát. A gyékényből font kosár a lábak kinyújtására szolgáló nyitott réssel valóban elmés módon oldja meg a kérdést. A babakosarat persze, vesszéből is meg lehet fónni. A példát a mi falvainkban is érdemes volna utánozni.

A falu szépségeinek festőművésze.

Szerkesztőségünk szomszédságában, a Minerva kiállítási termébe néhány napra beköltözték a falu színei, formái, tájszépségei, építkezési sajátosságai. Lapunk művész-munkatársa, Szopos Sándor, rendezett szemet, iciket gyönyörködtető kiállítást rajzaiból, festményeiből. Szopos Sándor székelly ember s így egész szemléletével szülőföldjének szépségein, természeti s népeleti saját-

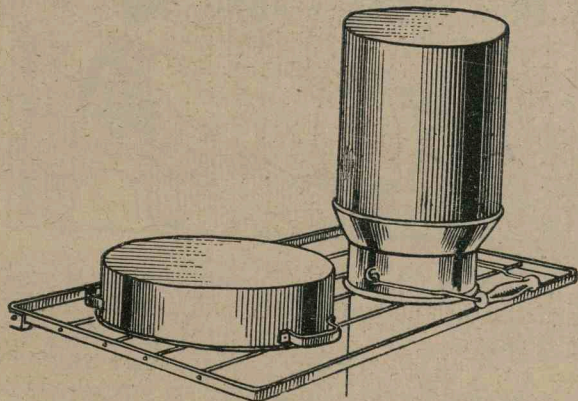
ságain csüng. Műveiben is a székelylakta vidékek lelkét szolaltatja meg. Husvétii kiállítását nagyon sokan tekintették meg s művészi képeiből sokat megvásároltak jóízű emberek.

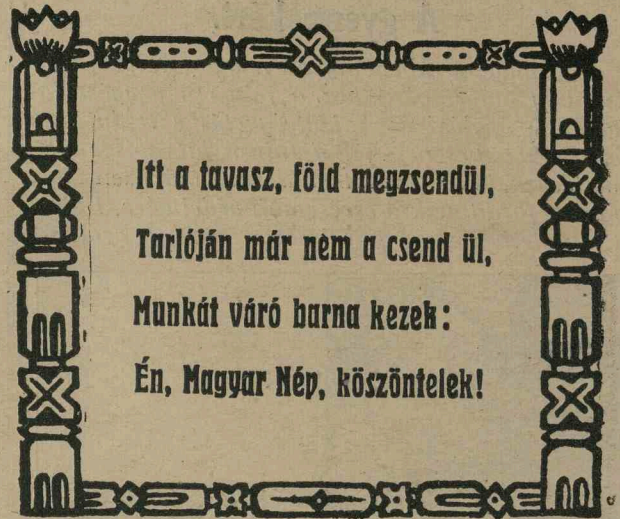
Tanuld meg!

Fordítsunk nagy gondot a tejesedények tisztítására!

Az idő felmelegedésével különös figyelmet kell fordítani a tejes kannák és tejes edények tisztítására. A piszkos tejes edényekben a tej hamar megsavanyodik vagy megromlik. Piszkos edényben a tejbe kerülő fertőző csírák nagyon hamar elszaporodnak s a tej az egészségre nézve ártalmas lesz.

A tejes edényeket először hideg, vagy langyos vízzel öblítjük ki. Nem szabad mindjárt legelőször meleg vizet önteni a tejes edénybe, mert a melegvíz hatása alatt a tej fehérjei kicsapódnak, az edények falára rakódnak és így nagyon nehezen tisztíthatók ki.

Ít a tavasz, föld megzsendül,
Tarlóján már nem a csend ül,
Munkát váró barna kezek:
Én, Magyar Nép, köszöntelek!

A hideg, vagy langyos vízzel való kiöblítés után az edényeket hamulugos, vagy meszes vízzel suroljuk ki. Jól megfelel erre a célra a mosószódával készített víz. Miután a kisurlást elvégeztük, az edényeket alaposan kiöblítjük és pedig többször váltott tiszta vízzel. Az öblítés után következik a tulajdonképpeni kiforrás. A kiforrás fertőtleníti az edényeket és minthogy, az edények falait felmelegíti, elősegíti az edények gyors kiszáradását.

Az edények gondos kiszáritását feltétlenül végre kell hajtani, mert ha a tejes edényekben vízcsappok maradnak, azokban kitűnően szaporodnak a káros, fertőző csirák.

A kitisztított edényeket napos, pormentes, tiszta helyen, szájukkal lefelé fordítva addig száritjuk, amíg teljesen meg nem száradnak.

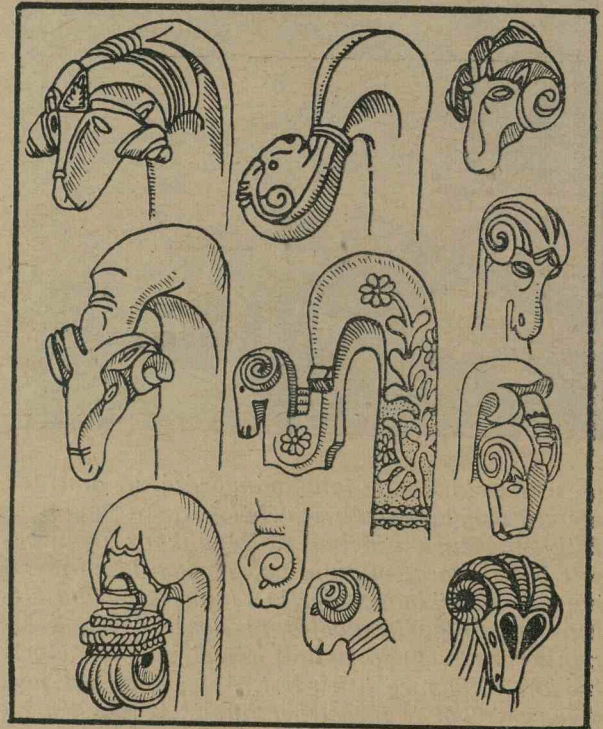
Nincs szükség madárijesztőre.

— Nem fél, hogy a madarak mindent megsznek a kertjünkben? Miért nem állít fel madárijesztőket?

— Teljesen felesleges volna, mert anyósom és feleségem egész nap a kertben tartózkodnak.

A magyar diszítés alapformái.

A juhásznak nélkülözhetetlen a birkafogó kampó. Rendesen somfából készíti és kos fejekkel diszíti. Bámulatos az a művészi készség, amivel a fa koloncban megérzi a formákat. Pompásan leegyszerűsített, stilizált formákat használ rendkívül változatosan. Vannak mindennapos használatra egészen egyszerű kampók és vannak „ünnepi“ használatra készültek. Ez utóbbiakból mutatunk be mai számunkban néhány szép példányt.